

МОЛОДИЙ КОМІНАР

Виходить з 5 грудня 1939 р.

№ 15 (4148)

СУБОТА

13 КВІТНЯ 1991 р

Ціна 40+2 коп.
(передплатою — 12 коп.)

ГАЗЕТА КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

звертаємо вашу увагу:

Мафії у нас **ЩЕ** немає, але... Шана вітчизняній космонавтиці за все-все! — 3 стор.

Спілка молоді дискутує не лише щодо назви. До речі, ще про одну історичну назву — 4 стор.

УПА — страхітлива для більшості аббревіатура. «Розділити вишиванки і кров на них...» є пропозиція на 5 стор.

Хочете бути красивими — будьте! Хочете дізнатися про витівки царського фаворита? Хочете почути про відеоновинки? — 10 стор.

ІНДІА 6—7
стор.

Фани! 9 стор.

Новості!
ВЫПУСКЪ
„РЕТРО“

КУПОНИ, ТАЛОНИ — «ПРЕДАНЬЯ
СТАРИНЫ ГЛУБОКОЙ»...

Літературно-мистецька 8 сторінка

ЛЮБИСТОК

ЛЕНІН ЗАЛИШАЄТЬСЯ

Карбованець донедавна ще був ефективним грошем у конфліктних ситуаціях: не хочеш зупинити з тебе прамію чи 40% ставини... А як тепер, коли девальвація торкнулася і банків?

Бомжі, однак, навряд чи «промишляють» телефонними вандалізмами. Тільки, це коли ціни викликані «швидку» чи «01»...

Он Луцька міськрада ухвалила за номан виявлений випадок накладати штраф у 1000 червоних. Це зараз проробляється і в нас у області. А поки що бригада міського виробничо-технічного вузла електротехніку складом у 9 чоловік вирушає фінсувати й усувати пориви і винищення. Мають статистичну: в обласному центрі 800 телефонних автоматів. У 1990-му вилучено 40, за перший квартал цього року у Кіровоградському районі з'явилось 133 телефонних трубок і 8 автоматів, по Ленінському, відповідно, 116 і 5. Це — мінус 1970 крб. з міської казни. От танечки, значить. А міністерство запчастин, звісно, не дає. Вузли дрістає трубки деінде по іноопераціях. Висить вони такі чудернацькі, дорогі, майже унікальні. А хочеться красні Мріють заміняти, що повстанувати в центрі напівнабійним по 430 крб. можна. Ото буде простору ще й для самодіяльного живопису по термопласту! Народі! Усе для твого блага.

Народі! Усе для твого блага.

Фотоміністр Ж. ГРИБА.

Відбулася перша конференція піонерської організації Ульяновського району.

Делегатам потрібно було вирішити питання про назву, символи, умови прийому дорослих в піонерську організацію, про сплати внесків дорослими та дітьми.

Піонерам були відомі зміни в назвах всесоюзної, республіканської Спілок, та все ж після жвавого обговорення делегати проголосували за збереження імені В. І. Леніна в назві районної піонерської організації.

Відкритим голосуванням прийнята і Програма дій піонерії району. При одному про-

ти і чотирьох, що утрималися, було вирішено питання про символіку. Делегати проголосували про те, що піонерська організація району буде носити саме червоний галстук.

Вирішено, що діти не будуть платити внесків, враховуючи що своїми корисними справами піонери матимуть змогу поповнювати свою касу.

Залишилося відкритим питання прийому дорослих в піонерську організацію та сплати ними членських внесків.

І. ТЕТЕВА.

учасник конференції, секретар партійної організації СШ № 1. м. Ульяновка.

Відбувся пленум Бобринецької районної ради піонерської організації. Розглянуто питання про програму і статут піонерської організації України та напрямки діяльності районної організації, про її назву. Також було проведено вибори членів та голови районної ради.

Піонерська організація району і далі носитиме ім'я В. І. Леніна.

Наш кор.

м. Бобринець.

ШОК ВІД ЧИСТИХ ІНДИКІВ

КІНОАФІША

У цьому фільмі багато смертей. Майже всі вбивають майже всіх. Це й не дивно, коли головний герой — найманний убивця, який навіть не цікавиться, кому всаджує кулю — або сейф після цього поповнився. Назва «Шок» не дуже підходить цій французькій стрічці. Екранна кров сприймається спокійно. Більше того, глядач починає навіть із деякою симпатією стежити за центральним головорізом, котрому, виявляється, ніщо людське не чуже. Любов, наприклад. На першому місці в його серці — кіт, але якась крихта лишається і для колишньої дружини й невільного друга. А коли герой вирішує вийти з діла і з першого погляду закохується в свою ровесницю, відхиляючи ласки юної спокусниці — все, він остаточно заволодіває нашими душами. У чому причина? Ми ж не якісь там людюжери, щоб співчувати катові, а не жертві. Ні, звичайно. Секрет в іншому.

Фільм вибудовано так, що ми бачимо лише одне вбивство невідомо кого; у всіх інших випадках герой знищує злочинців — це раз. По-друге, він є носієм рис аристократичного супермена — хороброго, стриманого, елегантного, позбавленого тваринної сили і вульгарного манер. По-третє, і це головне — платного вбивцю грає Ален Делон. А його партнерку — Кетрін Денюв. Думаю, що якби не вони, то від фільму залишилася б тільки стрілянина.

О, чарівна невідомка Кетрін Денюв. Скільки літ минуло, а навряд чи вона менш приваблива в «Шоку», аніж у знаменитих «Шербурзьких парасольках». Роки залишили сліди на лиці Делона, але, здається, ще більше відточили його міміку і рухи. Грацію цього актора з не меншим задоволенням можна спостерігати і при вимкнутому звуку.

Навіть коли знаменитий дует ловить індиків на фермі, він незрівнянний! Як незрівнянні зі звичними для нас і самі індиків (вони сидять на голові один у одного, але зовсім не задрипані), і ферма, і машини, і кухні, й дороги, і... І лише один п'ятий на буквально нафарширований негативними персонажами фільм. Ален Делон не п'є одеколон. Він не п'є взагалі. Може, тому, що має вдосталь харчів?

Якщо наш побут і далі розвиватиметься у взятому напрямі, то може трапитися, що для задоволення від зарубіжних фільмів нам уже не потрібні стануть кінозірки. Досить буде побачити гарно нарізаний голландський сир — і вже має справжній шок. Тільки на одному переліку кінонайдків і предметів тузету можна буде рецензії зліпити. Але з'явиться небезпека — як би читачі не пред'явили авторів звинувачення: «Такого в природі не буває!»

Н. ДАНИЛЕНКО.

НА ВАШУ МИЛІСТЬ...

БАГАТО порожніх місць у залі філармонії на благодійному пасхальному концерті не означало, що городяни знехтували можливістю виявити своє милосердя. Можете запитати у Сергія Алімова, керівника комітету у справах молоді міськвиконкому, квітки розійшлися повністю.

Хорова капела «Соловейко» обласного палацу піонерів і школярів імені В. І. Леніна (художній керівник М. Макода), ансамбль скрипалів, тріо «Барокко», фортепіанний дует, зрозуміло, справили приємне враження у цей пасхальний день. І все-таки не тільки у мене залишилось відчуття, що концерт «збивався» підсюхом. Я пам'ятаю, як у цьому залі проходили перші благодійні акції —

це викликало якийсь внутрішній халявання та й програми концертів були більш насиченими, різноманітними. Організатори вирішили зробити концерт класичним. Це добре. Але якщо це концерт благодійний, то навряд чи треба було розраховувати лише на меломанів. Принаймні, варто було б ведучій Валентині Литвиненко ввести слухачів у урочистий світ класичної музики.

Кошти від концерту пішли на організацію благодійного пасхального «обіду для бідних». Обід проходив того ж дня у приміщенні дієтичної їдальні. Міське відділення радянського фонду милосердя, Кіровоградське патріархальне управління і рада кафедрального собору, відділ культури міськвиконкому потурбувалися,

щоб для хворих, знедолених людей, радянських жебраків (хоч як боляче промовляти ці слова) світлий день Христового воскресіння був хоч трішечки світлим!

Не все вийшло так, як замислювалось. Наприклад, на обіді не було нікого із священнослужителів, щоб освятили пасочки і крашені пасхальні яйця — гостинець кожному з запрошених на обід. Це трохи засмутило організаторів акції. «Та не переживайте ви, — заспокоювала присутніх Н. І. Дробинченко, жінка, що займається милосердям по лінії ради кафедрального собору. — Все було дуже, дуже гарно. Ви зробили добре діло. Христос з вами, дорогі мої». Що ж будемо сподіватися, що добрі діла ми робитимемо і

надалі. Звичайно, краще, якби такі «обіди для бідних» були не потрібними.

І ще про одну милосердну акцію хочу розповісти. Чомусь здавалось, що городяни не дуже велику увагу звернули на афішу, яка запрошувала на благодійні сесії до кінотеатру імені Держинського. Перед демонструванням художнього фільму «Ісус», знятого американською кінокомпанією за мотивами «Євангелія від Луки», євангельські християни-баптисти на чолі з В. Г. Підлужним заспівали кілька пісень про Христа, читали вірші. Глядачі змогли подивитися справді прекрасний фільм, а зароблені кошти підуть на благодійні цілі.

Наш кор.

«Дешевше? Не дамо!»

АБО РОЗПОВІДЬ ПРО ДИВНУ СИТУАЦІЮ: МІСЬКИЙ МОЛОДІЖНИЙ ЦЕНТР ДОЗВІЛЛЯ «ПОГЛЯД» НЕ ХОЧЕ ПІДВИЩУВАТИ ЦІНИ НА ПОСЛУГИ, А ПІ ВЕЛИЧІСТЬ ІНСТРУКЦІЯ ЗАСТАВЛЯЄ ПІДВИЩУВАТИ

В 1989 році, коли запрацював «Погляд», тут установили нижчі від стабільних розцінок на різні види послуг. Думали так: у дітей і підлітків, які переважно приходять на відеофільми, або пограти з комп'ютером, не так багато грошей. Якій же була — чи не найкраща в Кіровограді.

Однак добре діло тривало, як і все добре в нашій державі, недовго — до першої перевірки. Прийшли солідні люди з відділу цін облвиконкому і сказали, що інструкція вимагає, щоб квиток на мультфільм продавався по 35 коп. Центр же продавав по 30. Результат був такий: «Погляд» оштрафували.

Директор цього центру Олександр Поля-

новський довго не міг відійти морально після дивного випадку — ніяк не розумів, чому за добру справу покарали підприємство, яке саме в першу чергу, роблячи дітям добро, матеріально страждало.

Це було в 1989 році.

Настав 1991. З «павловим» другим квітнем «Погляд» знову отримав нові розцінки (лист за № 107 від 29.03.91 року з облвиконкому) на підвищення цін на відеозаписи, відеопроектори...

Сіли працівники «Погляду» і подумали, що вже й так достатньо уряд позначався над людьми, а тут чергова акція — над дітьми, підлітками (здебільшого вони відвідують центр). Свої економічні кінці це підприємство

во якось зведе і без надбавок. За рахунок кишені батьків, у яких для розваг випрошуються карбованці, тут не заохотили багатіти. От лише біда: як бути з інструкцією?

Думали-гадали і вирішили, що варто звернутися хоч за цією допомогою у міськвиконком: щоб ціни на послуги не збільшували. Тим паче, що він протягом діяльності молодіжного центру йому нічим не допоміг (ні в придбанні апаратури, ні в забезпеченні буд-реконтати влади і тому, що хоч і розваги, але ж то дітям — це не метод для збагачення — ніхто не знає. Час покаже.

Ю. ЯРОВИЯ.

м. Кіровоград.

«МНЕ БИ ЖИТЬ КИЛОМЕТРАМИ, А НЕ КВАДРАТНЫМИ МЕТРАМИ...»

Нещодавно у Києві підбито підсумки публікаційного етапу Всеукраїнського заочного конкурсу на кращий похід року серед туристсько-школярів. Республіканська станція юних туристів визначила переможців, серед яких були дві групи юних мандрівників з нашої області. Серед гірських походів II категорії складності перемогли святогушанські туристи Кіровоградської області, керівники групи Олександр Васильович Колотуха, у групі водних походів першості звання на Ураїні були визнані гуртківці обласного Палацу піонерів та школярів, керівник гуртка Валерій Олександрович Кизименко.

Добре виглядали на заочній першості звання інших команд школярів Кіровоградщини. Тоді щастя вам, юні мандрівники!

А. ВОЙНИК.

м. Кіровоград.

Віднини жителі Вірменії — інваліди і учасники Великої Вітчизняної війни, члени сімей загиблих чи зниклих без вісті воїнів, а також деякі інші категорії громадян стають повноправними власниками квартир, в яких вони мешкають. Житло передається їм безплатно. Таке рішення прийняла Рада Міністрів республіки.

Талони на новбаси виробили одержали співробітники апарату ЦН КПРС. Віднини в спеціальці на них щомісячно можна буде купити 6 кг новбаси.

Справжня драма розігралась в одній з квартир у західній частині Берліну. Подружжя довго не могло з'ясувати, в якому конкретному місці має стояти їхній будинок, що й призвело до великої сварки. В результаті дружина ножем завдала чоловікові смертельних ран. Суд, врахувавши, що трагедія сталася через дуже складні життєві умови (квартира була страшенно тісною) знизив строк покарання до двох з половиною років. Ця сім'я прибула в Західний Берлін з колишньої НДР, надіючись на кращу долю...

Недільним безневним ранком у багатьох вінічан за сніданком з переляку попадали з рук чашки. Ні з того, ні з цього або над містом розносив гуртні вертольоти, а з вуличних динаміків після багатомісячного мовчання гримнули браурні марші.

Настрахані люди, хапаючись за серце, минувши до вікон, очікуючи побачити там танки. Тригога виявилася даремною: над містом кружляло море листівки, в яких, як пізніше з'ясувалось, обком закликав одногласно проголосувати за Союз. Десант цього разу виявився ідеологічним.

Колись у давні часи один пастух помітив, що мози, яких він пас на гірських вигонах, іноді стають надзвичайно збудженими. Пастух спробував плоди, якими мози смакували, і теж відчув прилив сил і енергії. Отан, за легендою, було віднайдено чудодійні властивості наві.

Ті полюбили у всьому світі, шанують і в нас. На Україні кожен четвертий житель п'є наву хоча б один раз на день. «Рекорсменами» тут — жінки (72%). Представники сильної статі віддають перевагу чаю (41%) і мінеральній воді (34%).

Помітною подією в культурному житті Львова стало відкриття вистави фотографій Рибени Метлон — дружини посла США в Радянському Союзі. Вона триватиме цілий місяць. Доход від неї піде у фонд комітету поріджених міст Львова і Корнінга, активним членом яких є Р. Метлон.

Дружина американського посла побувала в майстернях Ф. Черняка і В. Бонотеля, які виготовляють вироби із скла, познайомилася з їхніми роботами, які в травні демонструватимуться в Америці.

(За матеріалами періодичної преси).

«РІДНА» МАФІЯ ЩЕ СПИТЬ, АЛЕ...

Коли б питання прозвучало належним чином, зустрічі правоохоронців із представниками засобів масової інформації (брифінг відбувся 2 квітня, в обласному управлінні внутрішніх справ), воно б і тоді не сприймалося, як першоквітневий жарт: чи матимемо право ми, прості смертні, носити зброю. Кожна людина може стати жертвою злочинців, а чи може вона бути впевненою у тому, що її захистить та ж міліція, той же суд? Звичайно, ми ще далекі від того, щоб серйозно говорити про носіння зброї, але, чим чорт не жартує, коли Бог спить. Оперативна обстановка в області ускладнюється з кожним днем. Виросла кількість вбивств, якщо порівнювати перший квартал нинішнього року з цим же періодом у минулому році (з 17 до 26 випадків). Тяжкі тілесні ушкодження, згвалтування, пограбування — злочини виросли по всіх параметрах. Збільшилася злочинність з елементами організованості.

Своїми думками, тривогами, намірами поділилися з присутніми заступник начальника УВС з оперативної роботи М. П. Вихрист, начальник відділу кримінального розшуку В. І. Литвиненко, начальник 6-го відділення, створеного у структурі УВС порівняно недавно і націленого на боротьбу з організованою злочинністю, А. М. Запорожченко, виконуючий обов'язки начальника БХСС А. Г. Животовський. Чи існує в місті організоване

злочинство? На це питання відповісти однозначно не можна. «У чистому вигляді» її, мабуть, не існує, і говорити слід насамперед про групову злочинність. Це різні речі. Однак... Слухаючи розповідь А. Г. Животовського про злочинність у сфері економіки, перед присутніми, очевидно, виник образ мафіозі, відомий поки що з кінематографічних джерел і частково із скандальних міфів незабутньої «справи Гдіяна». Навряд чи кому прийде в голову зв'язати економічні злочини місцевого значення з подіями гідними уваги Інтерполу. Однак не треба надто примітивно про це судити. Коли міліція показала відеосюжети про конфісковані товари «майбутніх польських туристів», які туди не доїхали, розповіла про сотні метрів матерії, вилученої у бригадира підготовчої групи швейної фабрики «Україна», то особливих коментарів це не потребувало.

Голова обласного суду В. І. Телеганенко розповів присутнім про те, які покарання чекають порушників закону. Кіровоградський суд, як виявляється, один з небагатьох на Україні, що може похвалитися своєю принциповістю і рішучими позиціями стосовно злочинців. Правда, перед судами нині стоїть значна перепона — війна законів, що заважає вершити правосуддя. Ось, наприклад, боротьба із спекуляцією. Існують два Укази — президентський і Верховної Ради республіки. Причому навіть сам тер-

мін спекуляція трактується у цих документах по-різному.

Боротьба із спекуляцією це взагалі дуже складна ділянка для правоохоронців. Іноді вони просто розгублюються перед різним її розумінням. Наші парламенти приймають закони (деякі дуже хороші), але проблеми як були, так і залишаються. Та й сама міліція — клубок проблем. Тут багато хороших, спритних, дужих хлопців, що приходять сюди не з якихось корисливих міркувань, але нелегко створити для них належні умови праці, захистити і їх також.

Кіровоградська міліція, в першу чергу кримінальний розшук, на хорошому рахунку в системі МВС. Не випадково групу швидкого реагування показували навіть в популярній передачі «За оперативними зведеннями МВС». Означає це, що ніяких проблем більше не існує? Звичайно, ні. Але те, що міліцію не шельмують на сторінках преси — пройшло захоплення? — діє лише на користь міліції і нашу з вами. Навіть цей брифінг, що мало чим відрізнявся від попередніх заходів такого характеру, свідчить, що між журналістами і правоохоронцями було більше довіри і відвертості, ніж раніше.

Правоохоронці говорили про те, що їм болить, але майже не чути нарікань на складність служби.

В. ЛЕВЧОК.

НА ПЕРШІЙ ПОВІТРЯНІЙ ТРАСІ

ДО ВСЕСВІТНЬОГО ДНЯ АВІАЦІЇ ТА КОСМОНАВТИКИ

Йшов 1923 рік. У нашій країні після громадянської війни почало налагоджуватися мирне життя. Виникло й питання використання у мирних цілях авіації.

12 березня у Харкові, з ініціативи уряду Радянської України, було створено добровільне товариство авіації та повітроплавання України і Криму — ТАПУК.

У Єлисаветграді газета «Червоний шлях» висвітлювала хід акції щодо накопичення коштів на будівництво літаків. Усі верстви населення здавали зароблені на суботниках кошти у фонд, зміст якого був висловлений у гаслі: «Трудовий народ — будуй свій Повітряний флот».

Наше місто опинилося на одній з перших повітряних ліній: Харків — Полтава — Київ та Харків — Єлисаветград — Одеса. Ці лінії мали намір увести в дію наступного року. Взімку та весною йшла підготовка до відкриття повітряної навігації: будували аеродроми з належним обладнанням.

У Єлисаветграді під аеродром виділили 22 десятини (десь 24 гектари) землі недалеко від міського саду, на правому березі Інгулу.

На початку травня 1924 року до Єлисаветграда прибув воєнсьот О. І. Єгоров, маючи завдання подати допомогу у будівництві аеродрому, а саме льотного поля, встановлення відповідних знаків, обладнання самої станції тощо.

У державному архіві Кіровоградської області зберігається папка, де зібрані документи часу будівництва аеродрому (протягом 1924—1925 років).

Були великі затруднення у підготовці льотного поля: колишні городи, канави, ґрунтова дорога, розташовані тут, вимагали проведення щільного утрамбування. Треба було виготовити розпізнавальні знаки, засипати поле щебнем.

Льотне поле було завширшки двісті метрів, довжиною один кілометр двісті метрів. Під аеродром використали колишню дачу лікаря Вайсберга, на балконі закріпили жердину з флюгером.

І ось уже святковий Єлисаветград (тисячі людей щільним колом оточили аеродром) приймає перший цивільний пасажирський літак «Комета», який майстерно посадив на новому аеродромі льотчик Ректель. Багато квітів, виголосились промови, грає духовий оркестр.

Спочатку бажаних здійснених повітряну подорож було мало, але потім люди переконалися у безпеці польотів. Зростала кількість пасажирів і вантажів, пошти. Ось, наприклад, які поради пасажирам були надруковані на тодішніх авіаквитках: «Політ здійснюється за сприятливої погоди з 12 до 16 години вечора при відсутності сильного вітру, снігу, дощу і туману. Холоду побоюватися не слід — видається спеціальний одяг. Поділіться своїми враженнями від польоту із знайомими, не прикрашайте їх і не вигадуйте страхів, яких не існує». Політ з Харкова в Одесу при зупинці у Єлисаветграді тривав 5—6 годин. За весь перший сезон трапилося лише одна вимушена посадка літака на трасі через раптовий туман.

...Один з перших аеродромів цивільної авіації країни, збудований і діючий у місті 65 років тому — це наша історія. Я звертаюся до молоді, яка цікавиться історією рідного краю і особливо до тих, хто мешкає в районі колишнього аеродрому — продовжити пошуки документів (фото, будівель тощо) про Єлисаветградський аеродром, щоб поповнити ними музей історії авіації та космонавтики, який функціонує в Кіровоградському вищому льотному училищі цивільної авіації.

С. БОНФЕЛЬД,

голова обласної секції пам'яток науки та техніки УТОПІК, член обласного літоб'єднання м. Кіровоград.

ВІД РЕДАКЦІЇ: Автор цього матеріалу нагороджений дипломом Вченої ради і нагрудним знаком «За активну пропаганду досягнень космонавтики, ідей К. Е. Ціолковського і за велику допомогу в роботі Державного ордена Трудового Червоного Прапора музею історії і космонавтики імені К. Е. Ціолковського м. Калуги».

Допоможіть хворим!

Бюро Кіровоградського міського комітету підтримало трудові колективи ВО по сівалках «Червона зірка», швейної фабрики, заводу «Сегмент» в питанні проведення 20 квітня 1991 року Ленінського суботника, а зароблені кошти направити на поліпшення медичного обслуговування, на розвиток лікувальних закладів, будівництва інтернатів для ветеранів, надання допомоги багатодітним і малозабезпеченим сім'ям.

Бюро міському комсомолу звертається до комсомольських організацій м. Кіровограда, до міських і районних комітетів комсомолу області взяти участь в ленінському суботнику.

І конкретно — частину зароблених коштів передати відділу охорони здоров'я обласного комітету на рахунок № 016132219 МФО 323293 в обласній дирекції Укрсоцбанку для придбання сучасного лікувального комплексу УРАП-ІІ, з допомогою якого буде проводитися лікування жовчнокам'яної хвороби без операції.

НАПОВНІТЬ МУЗИКА СЕРЦЕ

Правління музичного товариства УРСР та Українська асоціація баяністів і акордеоністів провели відбіркове прослуховування творчої молоді (по класу баяна) для участі в міжнародних конкурсах 1991 року.

Право участі в них здобув юний музикант Світловодської ДМШ № 1 Ігор Криворучко (викладач Раїса Олександрівна Животовська). У складній програмі прозвучали «Роздум» М. Мусоргського, «Думка» Е. Кузнецова, «Рондо» Л. Бетховена із сонати фа-мажор, «Прелюдія» № 6 Й.-С. Баха та ін.

У дитячих музичних школах області пройшов конкурс «Юний віртуоз». Участь у ньому взяли й учні молодших і старших класів із шкіл мистецтв. В майстерності змагалися виконавці на всіх музичних інструментах. На високому рівні було проведено конкурсні заходи у Знамянській, Світловодській, Заваллівській Гайворонському району, Голованівській, Димитрівській Олександрійському району, м. Олександрії, Новоукраїнській, Кіровоградських № 1 і № 2 дитячих музичних школах та школах мистецтв Вільшанки і селища Нового.

На базі Кіровоградського музичного училища відбувся І тур (обласний) Республіканського огляду-конкурсу учнів відділів струнно-смичкових інструментів дитячих музичних шкіл та музичного училища. Огляд-конкурс проводиться з метою виявлення найбільш обдарованої молоді, удосконалення методик викладання гри на струнно-смичкових інструментах. Участь у конкурсі брали учні 6—7 класів дитячих музичних шкіл та учні 3—4 курсів музичного училища. Переможці конкурсу: Олена Єременко, 5 клас, скрипка ДМШ № 2 м. Кіровограда, клас викладача Г. В. Єременко, концертмейстер Н. Г. Зубченко; Олександр Коваленко, 6 клас, скрипка, ДМШ № 1 ім. Г. Нейгауза м. Кіровограда, клас викладача Ю. П. Хілобокова, концертмейстер Т. Ю. Фурлет; Сергій Царенко, III

курс, музичне училище, альт, клас викладача А. Г. Лірник, концертмейстер У. Г. Лірник; Тетяна Редько, IV курс, музичне училище, віолончель, клас викладача І. В. Пундик, концертмейстер О. В. Кошуньнікова взяли участь у II республіканському турі який відбувся у Хмельницькому.

На базі Кіровоградського музичного училища в рамках Першого республіканського конкурсу відбувся обласний конкурс духових оркестрів дитячих музичних шкіл, на якому І місце займав духовий оркестр Кіровоградської ДМШ № 1 ім. Г. Нейгауза, керівник С. М. Степаненко, колектив рекомендований на заключний республіканський тур конкурсу; II місце — духовий оркестр Димитрівської ДМШ Олександрійського району, керівник В. Ф. Квітка, III місце — духовий оркестр Суботцівської ДМШ Знамянського району, керівник В. С. Оношенко.

Тут же відбулося прослуховування учнів — виконавців на духових інструментах Кіровоградського музичного училища. Шість учнів, серед яких на республіканському турі, що відбувся в березні місяці ц. р. у місті Запоріжжі, вибороли звання лауреатів і II місце — Вікторія Михайленко, II курс, клас викладача В. В. Залевського, концертмейстер С. В. Канцдалова; Ігор Снігур, III курс, клас викладача Г. Г. Шорсткого, концертмейстер Л. В. Єфимович; звання лауреатів і III місце — Руслан Бурлаченко III курс, клас викладача Г. Г. Шорсткого, концертмейстер Л. В. Єфимович; звання дипломанта і IV місце — Олександр Савицький III курс, клас викладача В. В. Залевського, концертмейстер С. В. Канцдалова; V місце — Олександр Воскобойник III курс, клас викладача Ю. Б. Нотаріуса, концертмейстер В. Г. Шорстка; VI місце — Вадим Хохлаткін III курс, клас викладача М. В. Пасичинського, концертмейстер Л. М. Кошуленко.

В. БОГДАНОВА.

НА ВАШЕ ПРОХАННЯ

До редакції надходить багато листів, в яких читачі цікавляться, де можна замовити і придбати літературу, посібники зі східних бойових мистецтв, ушу, карате-до, китайської гімнастики цигун, рукопашного бою, культуризму, тощо. На Ваші прохання ми друкуємо адреси деяких кооперативів та молодіжних центрів, які висилають після платою каталоги подібної літератури та самі посібники. Але, одночасно, ми попереджаємо, що коштують ці послуги недешево і не завжди висока ціна гарантує їх високу якість.

- 1) 456300, Челябінська обл., м. Міасс, а/с 9. Фірма «Інформ-сервіс 100».
- 2) 480061, Алма-Ата, м-он «Тастан-1», 12-53. Фірма «Зрі».
- 3) 109387, Москва, вул. Ейська, б. 5/9, центр НТТМ «Еріка».
- 4) 150044, м. Ярославль, а/с 53. Ярославський центр по вивченню філософії країн Сходу.
- 5) 220123, Мінськ-123, а/с 17. Кооператив «Каталог».
- 6) 103064, Москва, вул. Чкалова, 2/50, а/с 360. Медичний центр «Ваш лікар».

Р. С. Щодо наших планів, то з другого кварталу цього року ми будемо друкувати школу рукопашного бою та, базуючись на ній, цикл занять школи карате-до Дзенсінмон (цей стиль першим у світі у 1990 році здобув право створення своєї Міжнародної федерації), а також різноманітні матеріали з історії східних бойових мистецтв.

У найближчих номерах «МК» читайте про таємниче вчення ніндзяоцу.

Ю. ЛЕОНОВ.

350 КРБ. на місяць...

Кіровоградському ВО по сівалках «Червона зірка» терміново потрібні на постійну роботу:

- слюсарі-інструментальники,
- наладчики верстатів з ЧПУ, агрегатних та електроварних обладнання,
- електрозварники,
- фрезерувальники,
- токарі,
- штампувальники,
- слюсарі механоскладальних робіт,
- заливники металу,
- формувальники машинного формування.

Заробітна плата — 200—350 крб. на місяць. Із формувальниками укладаються договори на отримання житла в будинках для малосімейних. Звертатися до відділу кадрів об'єднання (вул. Медведєва, 1).

Незважаючи на всі прогнози песимістів комсомол не загинув. І, схоже, найближчим часом відходити назавжди в історію не збирається. Це, звичайно, стосується не всіх комсомольських організацій. Лише тих, яким вдалося подолати апатію, а головне — формалізм і тверезо оцінити існуючі реалії. А зони виявилися невтішними. Переважній частині молоді її «комуністична спільна» була, як говорив хуліган Федя у відомому кінофільмі про Шурика, «до лампочки». Та й вступ «до лав передової частини молоді» нагадував швидше вступ до колгоспу у пам'яті роки колективізації.

Тому й постанала перед комсомольськими працівниками альтернатива періоду демократизації — роздати залас подяк і грамот та розійтися, спаливши, для годиться, папери, або докорінно змінити суть та методи своєї діяльності. Деякі обкоми та міськкоми вибрали перший варіант, сподіваючись, що одного ранку вони прокинуться і знають, що події останніх років — лише сон і треба поспішати прийняти в ВЛКСМ декілька класів, оптом. Інші, однак, зрозуміли безперспективність цього шляху і прийшли до висновку, що хоч і не в грошах щастя, але й без грошей його немає, вирішивши зробити наріжним каменем відновлення авторитету комсомолу економіку. Показовим у цьому відношенні є приклад спілчанської молоді Світловодська.

...Дивлячись на синьо-жовтий пралор з вікон міського ЛКСМУ, важко було втриматись від роздумів про вплив конкуренції на якість. Рапортами та обліковими картками СНУМ не налякаєш. Щоправда, й лякати один

одного не варто. І хоч кінцева мета політичної організації — мати домінуючий вплив, у наш тривожний час слід все ж таки шукати спільні інтереси. А основним завданням у період переходу до ринкових відносин повинен стати соціальний захист молоді.

Саме про це ми розмовляємо з Віктором Костенком, інструктором оргвідділу міському комсомолу Світловодська.

— Нагодувати молодь політикою може кожен, а спробуйте-но відкинути «політичну тріскотню» і з'ясується, що за плечима деяких ораторів лише повні торбичі банків, — говорить Віктор. — А безробіття вже не за горами, і комсомол, якщо він справді прагне бути виразником інтересів молоді, повинен заздалегідь потурбуватися про її працевлаштування.

З цією метою в місті створено декілька госпрозрахункових центрів, кооперативів, малих підприємств, заснованих на яких є міський комсомол. Діяльність їх різноманітна — це й посередницькі послуги, розробка проектно-кошторисної документації, ремонт-пошиття одягу, будівельні роботи, виготовлення товарів підвищеного попиту. А от, скажімо, міський клуб воїнів-афганців, «Перевал» надає підприємствам та кооперативам свої транспортні послуги.

Починати багатом з них довелося просто з нуля, але завдяки ініціативі та кмітливості молоді на рахунках вже стоять цифри із шістьма нулями. Та вся біда в тому, що з нашим карбованцем сильно не розженешся: потрібна валюта і не проста, а першої категорії — долари, фунти стерлінги, франки тощо. Шляхи її добування відомі усім — ми їм сировину, природні ресурси — вочі нам техніку, необхідні товари. Як бачите, структура експорту-імпорту у нас майже колоніальна. Але що вдіеш — бартерні угоди ще довго будуть домінувати у нашій зовнішньоекономічній діяльності.

— На жаль, не для всіх, — додає Віктор. — Останні постанови Ради Міністрів УРСР, які забороняють вивозити за межі республіки гостродефіцитні матеріали, роблять серйозні перешкоди бартерним угодам між малими підприємствами та закордонними фірмами, образливо кажучи, перекивають наш кисень. Боротися із розкраданням наших ресурсів, безумовно, потрібно, але ж ми використовуємо залишки, відходи виробництва, що

Ще один цікавий нюанс, який свідчить про взаємозв'язок економіки та політики. В. Костенку, як заступника директора малого підприємства «Такт» доводиться часом вести ділові розмови у торгових представництвах різних країн. Так от, західні бізнесмени не хочуть мати справи з республіканськими фірмами. Головне, що їх відлякує — політична нестабільність, а вкладати гроші в таких країнах все одно, що пускати їх на вітер.

Так що вітатися досягнутими результатами ще рано. Вирішення однієї проблеми породжує декілька інших. Та головне — комсомол нарешті займається конкретними справами, дивиться на декілька кроків уперед і такий початок — вже прогрес.

— Але як все-таки з політикою, — не можу заспокоїтись я, — «вихованням», «натхненням на трудові звершення», адже й працює у вас не лише спілчанська мо-
лодь.

— Наша політика — у нашій роботі, — запевняє Віктор. — Принагідно молодь знайомиться з комсомолом, зустрічає у ньому свою підтримку, захисника життєвих інтересів, врешті-решт альтернативи нам, у цьому плані, поки-що немає.

Свого часу мене дивувала діяльність лівих молодіжних організацій на Заході. Коло проблем досить вузьке — безробіття, злочинність, наркоманія молоді. Організації на структурі елементарна, вступ спрощений до мінімуму. Ніяких місячників, планів роботи, комуністичних суботників. І все ж стабільна популярність. Нині, однак, стає зрозумілим те, що простота є святою, що зовнішній антураж, формалізм, система взагалі можуть задушити те зернятко істини, ініціативи, романтики, яке власноруч душає молодих.

Є. ШЕПІТЬКО.

І ЛАСНІСТЬ, яка досі так і не змогла перерости у справжню демократію все ж, як відомо, відкриває нам у свій час не лише, м'яко кажучи, неприаєливі сторінки історії, не лише нуртуючу у глибинах суспільства всеохоплюючу кризу сучасності, що так потужно вихлюпується сьогодні на поверхню життя, але й — це головне — висвітлює те моторошне провалля нашої української бездуховності, що ми нині так сором'язливо називаємо національним нігілізмом.

Втрата українцями своєї гордості проявляється у всьому: і в різдвяно-новорічних святах, коли Снігуронька й Дід Мороз на площі Кірова в обласному центрі зверталися до дітей демонстративно російською мовою (ще б пак, адже ж підвалини підсвідомості закладаються у ранньому дитинстві!); і у зневажливо-агресивному ставленні деяких хохлів — чи то пак! — українців до своєї національної символіки (рівнозначно як і до державності України взагалі).

І все ж як на мене — вершиною нашого національного мазохізму стала дискусія по перейменуванню нашого обласного центру, коли по небайдужій причині більшістю була висловлена думка на користь збереження так званої «історичної назви» міста: Єлисаветград.

Навіть зараз, коли кампанія по перейменуванню Кіровограда відійшла здавалося б на другий план, хтось, нема-нема та й застосує, ніби ненароком, прикметник «єлисаветградський», а то й просто назве жителів нашого міста «єлисаветградцями».

А от у друкованому органі Кіровоградської міської Ради у передновіторічному випуску за 28 грудня 90-го року перетворено четверту п'яту сторінку на календар, і під зображенням міс «Вечірньої газети» вже недозрозуміло, чітким шрифтом виведено: «Єлисаветград».

Чим же Єлисаветград може бути кращим від Кіровограда?

Чи не тим, що С. М. Кіров, хоч і не відзначився особливими заслугами перед Україною, але й приймаючи, не став її катом. У той час говорить сам за себе досить незграбний натяк у колишній назві Кіровограда на доньку сатрапа українського народу Петра першого імператрицю Єлисавету Петрівну, яка не зважаючи на свою доволі легку й веселу вдачу, все ж зуміла стати гідною продовжувачкою справи свого батька, й прославилася на увесь світ скандально відомою політикою колонізації козацько-українських земель, та побудовою, зокрема, фортеці святої Єлисавети.

Зайве, мабуть, нагадувати, що колонізатори імператриці не були першими хто з'явився у наших краях, про що свідчать як археологічні розкопки, так і праці деяких учених (зокрема академіка Д. Яворницького), де згадуються і Бугогардівська паланка, і Кушівський курінь, і Лелеківка — село засноване вихідцем із Січі козаком Лелекою ще наприкінці XVII століття. Отож, як видно, наш обласний центр цілком може претендувати на українську свою назву.

Захисники ж назви Єлисаветград часто мотивують свій вибір тим, що ім'я місто одержало бу-
чим-то не від імператриці, а від святої.

Що ж, неабияка вишуканість та імпульсивність епохи класицизму були характерними не лише, скажімо, у поведінці з дамами чи в манері звернення до високопоставлених осіб, але й у насадженні іншим, новоприєднаним до Росії народам великодержавної моралі. Отож, само собою зрозуміло, що вибір на святу Єлисавету міг впасти лише тому, що саме так закликала імператриця.

Звичайно ж, сама ідея мати власного небесного покровителя міста більш ніж приваблива. Але наваряд чи тих, хто волеє би дати нашому обласному центру так звану «історичну назву», мож- на звинуватити у особливій псбожності чи бо-

мільності, та навіть (дозволимо собі пофантазувати) коли б це й справді було так, то з упевненістю можна стверджувати, що у всіх трьох конфесіях України знайдуться сотні святих, не лише достойних заступників міста.

Зараз же зрозуміло одне, повернувши обласно-
му центру ім'я Єлисаветград ми безперечно ста-
немо всезагальним посміховиськом не лише
очах інших народів СРСР та всього світу але
самої України.

Отож, аби з корінням вирвати з нашої без то
го отруєної традиційним холопством свідомості
ім'я тієї, хто став символом поневолення нашої
козацького краю, слід було б уперше в республі
ці присвоїти (так, саме присвоїти) Кіровоград
назву, яка б недовозначно нагадувала б нам і на
шим нащадкам і колишню нашу славу, і сьогодні
нішне, таке хай непросте національно-державне
пробудження, у якій би ім'я колонізатора було
замінене іменем того, хто поклав за свій народ
свою душу; у якій би чи не вперше в історії воз
сіяла б слава України. А таких назв чимало, з них
слід лише вибрати найоптимальнішу: Тобівець
Буго-Гард, Вільноград, Степоград, Винничківськ
Мазепин, Заньковецька, Кропивницьке, пропону
вану — Златопіль. А може, хтось запропонує іш
кращий варіант. Варто подумати й про милозвуч
ність назви, про те, як ми сьогоднішні кіровоград
ці, називатимемося.

РОЗДІЛИТИ ВИШИВАНКУ І КРОВ НА НІЙ...

ОУН-УПА — організація українських націоналістів — українська повстанська армія сьогодні сприймаються багатьма людьми як бандитські, навіть фашистські формування. До того ж — запитайте будь-кого, оунівець — це західняк. І досі деякі люди називають галичан не інакше як бандерівцями. Навряд чи в одній статті можна дослідити це складне, неоднозначне (як би не старалися довести протилежне) явище. Багато у ньому болю і сліз, чимало крові й обману, але є й святі почуття українського патріотизму, боротьби за волю України. Ще довго нам розмотувати цей трагічний вузол історії, поки нарешті не збагнемо істини.

Під час Великої Вітчизняної війни осередки ОУН були і в нашій області, зокрема в Голованівському районі.

«Я ВИВЧИВ ДЕКАЛОГ НА ВСЕ ЖИТТЯ...»

Володимир чув, як у вікно постунали. Батько, хакаючи, пішов у сні, відкинувши заціпну, долинули голоси.

— Це тебе.
Андрій — двоюрідний брат, старший на кілька років. До війни встиг закінчити десять класів. Був розумяком. Ще в школі став кандидатом у члени партії.

Андрій узяв за руку.
— Ходімо.
За городами брат вийняв з пазухи два зм'яті аркуші.

— Читай!
Це були листівки. Одна — до українського народу, інша — до поліції. У них закликали боротися за самостійну Україну, проти фашистів і проти імперії. Зміст їх був піднесений, патріотичний і сподобався Володимирі. Внизу стояв незрозумілий підпис — ОУН.

— Володимире Михайловичу, а чому вас привабив зміст тих листівок? Вас же виховували вчителі-комуністи...

— Воно то так. Але ми ще пам'ятали голод 33-го. Хоч я був і малий, але знаю, як бригадири гнали на роботу опухлих від голоду людей, як уповноважені забирали все, до зернини. Коли почалася війна, скільки галасу було — ми ворога швидко переможемо. А вже через півтора місяця німці були в Роздолі (це моє рідне село). У листівках війна називалася війною двох імперій — комуністичної і фашистської. Говорилися про історію, про Запорізьку Січ, що ми є нащадками тих козаків. Це все було рідне.

В осередку їх було п'ятеро. Володимир — наймолодший. Вивчали програму, Декалог. Декалог — це десять заповідей, які треба було знати напам'ять, як присягу. Володя вивчив його на все життя.

Завданням організації було пробуджувати національну свідомість, розповсюджувати листівки, роз'яснювати людям, що потрібно будувати свою державу, без фашистів і без більшовиків. «Я дух одвічної стихії, що зберіг Тебе від татарської потопа й поставив на грані двох світів творити нове життя». Це епіграф до Декалогу. На грані боротьби двох імперій, двох чорних сил зла вони хотіли пробудити народ до творення своєї вільної держави.

Тоді уперше побачили і дізнались історію синьо-жовтого прапора, тризуба.

БІЙ У ГОЛОВАНІВСЬКУ

Село Ковалівка невеличке. До Клиново-го всього якихось два кілометри. Надвечір до сільського старости постукали. Четверо у німецькій формі, з валізами і один у цивільному, пред'явивши документи, попросили поставити їх на квартиру. Староста щось запідозрив і подзвонив у район.

Німці приїхали у Ковалівку, коли вже темніло. Вони ще раз перевірили документи і люб'язно запропонували побілити проїхати у Голованівську поліцію, щоб вияснити все на місці. Але тон розмови у Голованівську різко помінявся. Зчинився бій. Трьом вдалося втекти. Двоє були поранені — одному відірвало щелепу, іншому куля влучила в живіт.

Ті, що втекли, прибіглися поночі до хати Караташів. А через кілька днів, коли прибули вже відправившись далі (сусід Іван Стах розповідав, мабуть, і не знаючи, що Володимир замішаний у цій справі), що хлопців поранених катували, допитувалися до кого вони йдуть, але вони трималися мужньо. Крім слів «Слава Україні!» фашисти нічого не добились. Їх розстріляли.

СОТНЯ СТАЛЕВОГО

У кінці літа 1943 р. в Голованівський район прибула сотня Сталевого. Осеред-

ку ОУН в Роздолі повідомили, що вони мусять заготовити продукти. Зібрали хліба, сала на воза і повезли в Манжурку (недалеко від Красногірки, тієї самої, де діяв відомий «Спартак», ОУН існувала паралельно). Там в кількох хатах розташувалися бійці сотні. Тоді вперше Володимир побачив воїнів УПА, озброєних і у формі, почув як вони кожен ранок починають молитвою за Україну. Завдання сотні було пропагандистське. Вони намагалися уникати відкритих боїв, щоб зберегти людей, по можливості діставали зброю і німецьку форму.

Щоночі сотня вирушала в похід. Ближче до ранку зупинялися в якомось селі — по кілька чоловік у кожній хаті. Роз'яснювали за що вони борються, розповсюд-

Староста села запідозрив, що у школі є партизани. Викликав директора, Хоменко його прізвище, а псевдо — Береза. Перед цим староста подзвонив у Голованівську жандармерію. Хоменко зміг втекти від старости і попередити хлопців. У школі залишилися лише дві сестри Тютюнник, які куховарили. Німці влаштували засаду. Але ж ніхто не прийшов.

А Володя з Андрієм у цей час якраз збирався їхати в школу у якійсь справі. Їхали вони степом, настрої були гарні, і вони співали стрілецьких пісень. Це їх і врятувало. Голоси почув Остап Чорнобай, учень агрошколи, він попередив хлопців, які їхали прямо в лапи німцям.

ОДУРЕНИЙ

Було це в ніч... У ніч у селі...
Як селі змовкали від пожеж.
Хтось бив у груди: «Я —

за Україну!»
А він же був за Україну теж...
На край села випроводжала мати
Чорніша нощі... А коли він став,
Сорочку в хрестик попросила

взяти
(мов знала, що не матиме хреста)
А в другу ніч... У ніч у селі...
Як селі змовкали від пожеж.
Він думав, що вира за Україну,
Упавши з білогоного коня.
Одурений! Очей не міг відвести,

Валерій ГЕРАСИМЧУК

Від зір, що посхилились до чорної
А та сорочка... біла-біла...

Як сонце перед заходом, ціла.
Та ти не край повчально-мудро

душу:
Я знаю сам, що України — дві!
Лиш як між ними розділити мушу
Це полотно у вишивці й крові?

Який з них — чиста вишиванка
сина?
Який з них кров залишиться сама?
Комусь — їх дві, комусь — вона
єдина.

А ще комусь її уже нема...

жували літературу. Гаслом були слова: «Воля народам — воля людині!». Тільки стемніло — кидок кілометрів 20—30 у інше село. До того ж треба було плутати сліди. Якийсь час Володимир був у сотні, потім приїхав районний провідник — для нього була робота в Роздолі.

ЧЕРКЕС — ДРУГ І БРАТ

Німці брали до себе на службу всіх, хто був проти Радянської влади. Служили в німецькій армії і черкеси. Поля їх воєни 43-го вступив у село Розділ і Молдовку. Володимир загорівся ідеєю заїгнати черкесів, щоб вони перейшли в УПА. Адже горці пішли в німецьку армію не для того, щоб завойовувати інші народи, а лише тому, що не приймали радянський лад, хотіли жити за законами своїх предків.

Провідники ОУН мали в ті роки літературу на будь-якій мові. Були листівки й черкеською. Йшли вночі, голосно розмовляючи, обговорюючи деталі своєї операції. Раптом почули свист. Володимир впізнав Андрієв голос.

— Куди це, хлопці?
Володя розповів.
— Та ви що! Вас же там як мишей переб'ють!

Хлопці тоді повернулися додому. Але ідея Андрієв теж сподобалась. Пізніше у сусідньому з Володимиром хатою будинку проводились переговори. Віз їх Андрій. Тяжко було переконати черкесів, дискутували до хрипоті. Але врешті-решт викликали військового представника і полк повністю перейшов в УПА.

АГРОШКОЛА В ЛЕБЕДИНЦІ

Німці заснували в селі Межиричці агрошколу. Молодь скучила за навчанням, тож у школі недобору не було. Якось туди потрапила листівка ОУН, з часом утворився осередок, потім — штаб. Ще школу ту називали «наша Січ». Незабаром її перевели у Лебединку. Вчителі, директор теж підтримували ідеї ОУН. Німці туди заглядали рідко. Під час навчання на дорогах виставляли вартових. Замість того, щоб вивчати плуг, вивчали автомат. Тільки де з'являться німці — вартові попереджали. І на столі перед викладачем — знову плуг.

АРЕШТИ

У січні 1944-го приїхали жандарми з Гайворона, забрали двох чоловік, через кілька днів їх розстріляли.

А напередодні двоє хлопців-оунівців у залізничній формі їхали у вузькоколійному вагоні. Якийсь чоловік напідпитку почав кричати на весь голос: «Гітлер, капут!» Німці одразу ж «взяли» балакучого чоловіка, а всіх присутніх почали обшукувати. А в хлопців були пістолети й листівки у нагрудних кишенях. Що робити? Вони на ходу вискочили з поїзда.

Зчинилася метушня. Одному втікачеві вціпіли в ногу. Товариш потяг його до скирти, там сховалися і врятувалися. Поранений деякий час переховувався у с. Вареників (село Кленове), потім — у Караташів.

У цей час у село вступили німці, скрізь виставили своїх вартових. Мати дуже просила Володю, знаючи його неспокійний характер, сидіти вдома. Але де там... Пішов на вечорниці. Але Володі того вечора було щось невесело. Якесь тривога гризла душу, підганяла невідомо куди. Тож на вечорницях він не затримався. По дорозі зайшов до свого товариша Петра Ковалів та й заночував у нього. А вранці... Вранці недалеко від своєї хати зустрів заплакану, розпатлану сусідку, що кудись поспішала:

— Ой, Володю, не йди додому. Учора німці тебе по всьому селу шукали, того хлопця, що у вас був, убили на городі, мого чоловіка забрали, батька твого забрали...

Невдовзі після того, коли прийшли червоні, у Голованівську селяни розкопували могили, шукали рідних. У четвертій Володя знайшов свого батька. Був дуже понівечений, побитий. Перед розстрілом німці людей роздягали, а батько був у одязі — не давався, тому й били так...

ШЛЯХ У ГУЛАГ

Осередки ОУН мали наказ провідника — йти в Червону армію, потім дезертирувати і знову в підпілля. Володимир дішшов з червоними до Дністра і втік. По дорозі до рідного села його чотири рази затримували, але завдяки витримці й гумору вдавалося звільнятися. Приблизно

додому, а мати каже: «Андрія учора поховали».

Що робити? Єдина надія була на Андрія. Тепер залишився сам... У їхній хаті квартирував колишній партизан Вася Поляков. Він і порадив: «Іди у Голованівськ і кажи, що відстав від частини». Так і зробив. Спочатку не вірили, десь із місяць тримали у підвалі, потім викликали начальника НКВС, вислухав Володиму розповідь і каже:

— Йди додому, відпочинь трохи і готуйся в армію.

Днів через десять він уже був мобілізований. Служив у Костромі, потрапив у танкове училище, закінчив його. Перед самою відправкою на фронт — арешт. Йому пред'явили звинувачення за даними, підписаними знайомим ім'ям — Остап Чорнобай. Заочно дали 8 років в'язничних таборів. Потрапив у Буренолово, працював лісорубом, побував на шахтах у Воркуті. Життя там, звичайно, було не солодке. Колишні оунівці, бандерівці, прибалти ходили з номерами. Діти конвою кидали в них каміння. Дітям сказали, що це вороги. Закон життя там такий: «Здохни ти сьогодні, а я завтра». Багато довелося стерпіти, не прощає лише нікому, коли називали хохлом.

У таборі вони утворили антирадянську повстанську групу українських націоналістів. За участь у ній був арештований удруге. Слідство тривало рік. Його чекала смертна кара...

ЗВІЛЬНИВ БРЕЖНЕВ

П'ять місяців провів Караташ у камері смертників у Вологді. Уночі по коридору чується важкі кроки і окрик: «Збирайся!». Подумки прощався з життям. Але виводили в похмурі коридори в'язниці, покружляють-покружляють... і приведуть у іншу камеру. Так вісім разів.

Якраз помер Сталін і не знали що робити з такими, як Володимир. Замінили смерть на 25 і 5. 25 років таборів і 5 — поразки в правах. Потрапив у Кінгірі. Після смерті «батька всіх народів» подихи вєсни свободи просочилися і в табори. В'язні почали страйкувати, вимагати представників з ЦК і Президії Верховної Ради СРСР. Був заколот, у якому брали участь 10—12 тисяч ув'язнених.

У книзі «Архіпелаг ГУЛАГ» Солженіцин є розділ «40 днів Кінгіра». Все, як вважає Володимир Михайлович, описано точно. Він був учасником тих подій. Там і познайомився із своєю дружиною Ганною Лук'яніною. Її арештували, коли була студенткою II курсу Львівського університету. За участь в ОУН.

Той заколот придушили танками. Дуже багато людей загинуло. Володя бачив могили, куди скидали по 500—600 в'язнів.

Дальша дорога його лежала на Колиму. У 1956 році були створені комісії Президії Верховної Ради СРСР по перегляду справ політ'язнів. Головою однієї з них був Л. І. Брежнев. Володимирі випало зустрітись з ним особисто. Години три вони розмовляли. Майбутній генсек дуже любив смішні історії і особливо цікавився почуттями Володі в камері смертників.

Караташ був звільнений із зняттям судимості.

* * *

Останні 24 роки перед пенсією В. М. Караташ працював у Побузькій середній школі, викладав англійську мову.

— Володимире Михайловичу, ви знаєте, що бандерівці вбивали мирних людей, чинили зло. Як ви до цього ставитесь?

— Тоді була війна. Знаю те, що створювали спеціальні загони НКВС з метою скомпromетувати ОУН-УПА, які вбивали, грабували, а потім говорили, що це бандерівці. Траплялося, що зустрічалися в селі, наприклад, загони справжні і підставні...

— Ви викладали в школі, говорили коли з дітьми про це чи мовчали?

— Я не мовчав ніколи. Дітям старшим розповідав про все. Знаю багато віршів Шевченка, Лесі Українки, Франка напам'ять. Часто їм читав. Виховував українцями, а не хохлами.

С. ОРЕЛ.

с. Побузьке,
Голованівський район.

ВІД РЕДКОЛЕГІЇ: Друкуючи цей матеріал, ми не збираємося переіманувати історію, робити білим те, що, справді, було чорним. Лише хочемо, аби в цей нелегкий час, усі ми іще раз усвідомили, що в минулому нашій не все так, однозначно, як думалося. Щоб відчувати, який це непростий матеріал — національні почуття. Апелуючи до них, можна вибудувати республіку, і з них же можна готувати вибухівку під підвалини її державності. Ці ж почуття і консолідують народ, і, виведені в абсолют, стають приводом до розбрату, до трагедій. Досить уже цього. А якої думки читачі?

जुआ खेलना शुभ भी होता है। यह भी जीक अगर एक जगह दूसरी ओर कैसे पहुँच लक्ष्मी द्वारा रची जाती है। इतने प्रकाश में भी अँधेरे लिए प्रकाश और ला लगता है।

दीवाली तो राम अलग हो अलग गावों में होता है। सुबह सु में सफाईया होती। सीमित नहीं रहती तक। महिलायें खेले देक्षाओं के स्था हैं। मंछर घर को है जिससे भंडार सिर्फ तेल के बिजलियों से तो मोमलियाँ कहावत है कि खन की देवी घर बाहर जाए। गावों उत्साह से मनाते हैं द दीपक द्वारा हर कमना हर मनुष्य को प्रचलित नहीं देशों में अनोखे ढंग दीवाली के दिन जाता है और क मंडौसी देश तो उत्साह के साथ एक या दो दिन तक प्रकाश जाता है।

जता है। यह भी जीक अगर एक जगह दूसरी ओर कैसे पहुँच लक्ष्मी द्वारा रची जाती है। इतने प्रकाश में भी अँधेरे लिए प्रकाश और ला लगता है।

दीवाली तो राम अलग हो अलग गावों में होता है। सुबह सु में सफाईया होती। सीमित नहीं रहती तक। महिलायें खेले देक्षाओं के स्था हैं। मंछर घर को है जिससे भंडार सिर्फ तेल के बिजलियों से तो मोमलियाँ कहावत है कि खन की देवी घर बाहर जाए। गावों उत्साह से मनाते हैं द दीपक द्वारा हर कमना हर मनुष्य को प्रचलित नहीं देशों में अनोखे ढंग दीवाली के दिन जाता है और क मंडौसी देश तो उत्साह के साथ एक या दो दिन तक प्रकाश जाता है।

На ваші численні прохання, шановні читачі, ми підготували добірку матеріалів про Індію

БХАРАТ називається країна мовою хінді. Розташована на півострові Індостан (південна Азія). На її території містяться найнижчі гірські масиви світу Гімалаї й Каракорум. Клімат субекваторіальний, зими практично немає. В Індії розташовані також найвищі місця на планеті. Ця частина країни покрита лісами, всі інші — гори, степи (саванни), напівпустелі. Найбільші ріки — Ганг, Інд, Брахмапутра.

Державні утворення на території Індії згадуються з другої половини I тисячоліття до н. е. Найвідоміші з них — Магадха, держава Гуптів, Делійський султанат, Імперія Великих Моголів.

З середини 19 ст. н. е. Індія — колонія Великої Британії. Після 2-ї світової війни здобула незалежність, але розпалася на 2 країни — Індію та Пакистан. Згодом Східний Пакистан став незалежною державою Бангладеш.

Індія — країна з багатонаціональною яко-

моною, аграрно-індустріальною. Тут видобувають залізну руду, боксити, марганець, слюду, нафту. Вирощують пшеницю, рис, кокоси, бавовну, тютюн, розводять буйволів, кіз, овець. Корова в Індії вважається священною твариною, її не можна вбивати; ці тварини вірно блукають вулицями.

Межує Індія з Пакистаном, Шангаї, Іраном, Бангладеш, із Заходу омивається Аравійським морем; зі сходу — Бенгальською затокою. Столиця — Делі. Найбільші міста (понад мільйон жителів) — Бомбей, Мадрас, Хайдерабад, Калькутта, Ахмадабад, Канпур, Бенгалуру.

У Індії — близько 800 міль. чол. країна багатонаціональна, тут живуть бенгальці, хіндустанці, таміли, каннара, малаялі, андра, пенджабі та ін. Офіційні мови — хінді та англійська.

4/5 всіх віруючих в Індії сповідають індуїзм, основні божества якого — Брахма, Вішну, Шіва. Основа індуїзму — ві-

ра в переселення душ, що відбувається згідно з вчиненими людиною хорошими чи поганими діями. Живуть тут також сікхи (кожен із них носить прізвисько Сінгх-лев), мусульмани, християни, зороастрийці (вогнепоклонники), джайни (вегетаріанці, не допускають знищення жодної живої істоти, навіть комара), буддисти. Індія — батьківщина Будди (просвітленого), засновника однієї зі світових релігій.

Будда, на відміну від багатьох інших святих — реальна особа, походив із племені шак'я (Північна Індія), жив у 623—544 р. до н. е. Як він пам'ятає, літочислення у старій ері ведеться навіки — з більшої цифри до меншої. Звали святого Сіддхартх Гаутаму, інше ім'я — Шак'я-Муні.

Індійське суспільство за соціально-релігійною належністю поділяється на кастові (замкнуті групи). Найвищі — брахмани, військові, землевласники, далі йдуть

торговці, общинники, ремісники, слуги; найнижча каста — неїмуці — «недо-торкани». За конституцією Індії всі кастові рівні перед законом.

Усьому світу відомі релігійно-філософські і художні книги Панчатантра, Бхагаватгіта, Махабхарата, Рамаяна. Ми використали на цій сторінці ілюстрації художниці Світлани Кім до українського і тямського видання «Рамаяни» (прозовий переказ Індійського письменника Прем-чанда).

Царевич Рама — найлюбиміший героєм усіх Індійців, майже божество. Легенди змальовують його як дуже мудрого правителя, мужнього і справедливого.

Син царя Дашаратхи, Рама перед аступом на батьківський трон був вигнаний з дому злою мачухою, котра хотіла посадити на престол свого сина. Рама подорожує разом із братом Лакшманом і дружиною Сітою, яку викрадає

лихий раншас (морт) Равана. Але завжди друзям, серед яких ще один популярний казковий герой — мавпячий цар Хануман, Рама відшукує Сіту і стає чесним, справедливим володарем. «Царство Рами» в Індії — крилатий вираз, символ ідеальної держави.

Щороку в Індії відзначають «рамплу» — свято на честь першої Рами надзвичайними демонами. У цей день влаштовуються барикатні вуличні процесії, розігруються епізоди з пригод Рами. В Делі на масових зборищах урочисто спалюють три величезних олуна раківшасів — ворогів Рами.

Рама і його друзі вітаються у собі рини, що над усі цінуються в індійському суспільстві — благородство, чуйне серце, непохитну відданість обов'язку.

А кмітливий Хануман досі в Індії героєм веселих анекдотів.

ІНДІЯ — одна з найбільших кінематографічних держав світу. Тут випускається близько 1000 фільмів щороку. Нашому глядачеві про ці стрічки не треба багато говорити — він знає їх і любить. Кінокритики цих картин «не помічають». Вони раз і на

Автор індійського кіно Амитабх Баччан.

завжди засвоїли, що майже кожний індійський фільм — схематична мелодрама, розрахована на публіку з єдиним прагненням: «Зробити нам красиві», і ніяких відкриттів і знахідок тут не бачать. Треба сказати, що рецензенти не такі вже й несправді, хоч глядачеві байдужісінько до жанру, задуму фільму й методів його реалізації; глядач дивиться індійські стрічки для душі. Як красиві казки. Там відаана любов, там добро перемагає зло, там бідність маловища, а багатство — фантастичне. Там чудова природа, яскраві барви, екзотичні костюми, заворужуючі пісні й танці — всього цього протягом невідмінних двох серій дуже багато. Любовно-сімейну мелодраму в індійській кінопродукції дещо потіснили бойовики, де сюжети про кохання вже не на першому місці, але ці фільми, звичайно, не скорили глядацьких сердець так, як, наприклад, «Прийди знову, дощ», «Ганг, твої води помутніли», «Парама».

Остання з названих стрічок, до речі, не має традиційно щасливого кінця, де герої одружуються, та й сюжет тут нехарактерний для індійських фільмів: заміжня жінка закохується в іншого; але тим більше захоплює дія і хвилює доля героїв.

Мабуть, ще один секрет успіху індійських стрічок — їх цютилість. Особливо тепер, коли часто здається, ніби сидиш не в кінозалі, а... в лазні, приміром, чи тебе мимоволі зачинили в чужій спальні й мусиш дивитися на те, що не для стороннього ока. В індійських фільмах герої рідко обіймають один одного з пристрасною, не цілуються — а все одно кохання тут проглядає чи не в кожному кадрі. Що з того, що знято воно аж надто декоративно, орнаментально — а душу радує. Тому-то, мабуть, зали при демонстрації стрічок із далекої південної країни хоч і не переповнені (як колись на фільмах знаменитого Раджа Капура «Бродяга», «Пан-420»), але й порожніми ніколи не бувають. Фільми ці йдуть тижнями й часто повторюються. Після сеансу збуджені дівчатка обгортаються перед дзеркалом покривалом, наслідуючи симпатичних жменьок Бомбея, Мадраса чи Гімалаїв; намагаються так як вони, фарбувати очі, шукають по крамниціх подібні до їхніх сережки і браслети...

Перегляд індійських фільмів, захоплення культурою цієї країни породжує й цікаві хобі. Про одне з них хочемо вам розповісти.

...Цього хлопця можна знімати у ролі якогось Ананда чи Ромеша без будь-якого гриму: чорні кучері, смаглява обличчя, очі з іскрами, пластичні рухи. Індієць, можливо б, зауважив якісь неточності, але коли він заводиться індійську пісню, супроводжуючи її характерними жестами на сцені — ну зовсім як з екрана! Він записує на магнітофон звукоряк фільму, а потім довго й терпляче вчить слова й мелодію. Щоб засвоїти рухи — передивляється фільми. Виходить настільки гарно, що його запросили виступати в складі кіровоградської шоу-групи «Резонанс». І ті, хто був на її концертах, певно, впізнають його.

Він співає пісні з індійських фільмів «Танцівники диско», «Сангам», «Любов у Кашмірі», «Мое ім'я — клоун», «Бродяга», «Квітка в пилюці», «Сайха», «Ти — моє життя», «Дорога до щастя», «Рам і Шіам», «Зіта і Гіта», «Любовна недуга», «Боббі», «Поема в камені», «Квітка і камінь», «Артист», «Хамраз» та ін.

Багато читачів знають його заочно. Бо цей любитель індійського мистецтва — одночасно й працівник «Молодого комунара» Леонід САВИЦЬКИЙ. Він житель села Рівного Новоукраїнського району, за національністю циган. А цигани,

за переказами, вийшли саме з Індії...

На знімку: Леонід САВИЦЬКИЙ і артистка обфлармонії Галина КАТЕКІНА виконують індійський танець.

ВИКРАДЕННЯ СІТИ

Ни скрыть не могу, ни открыть не могу свой недуг
Виновнику неиссякающих мук.

На жизни моей как две тяжести на коромысле,
Любовный недуг и стыдливость повисли.

Бескрайнее море — любовь предо мной разлита,
Но нет у меня ни лодки, ни плота.

Любимый из глаз не уходит. И веки сомкнуть
Боюсь я: о, как бы его не спугнуть!

РЕВНОСТЬ
«Я думал сейчас о тебе!» — говорю я. «Вот диво!
А раньше о ком?» — пророчала строптиво.

Чихнул я, она разрыдалась, а в голосе злорада:
«Должно быть, тебя вспоминает занаоба!»

Чиханье сдержал я, она — не добрее ничуть:
«Ты, видно, задумал меня обмануть?»

Пытался утешить ее — только повод для спора.
«Ты всех утешаешь, — твердит, — без разбора».

Взглянул на нее — вновь обиды и слезы рекой:
«Меня ты сравнил, признавайся, с другой».

ВИДЬПАТИ

Любовь голодна при своем пробужденье.
Женщине ты не мешай разделить наслажденье.
Не жадничай, следуй благому наказу:
Есть не пристало руками обеими сразу.
Красавицу пыл неразумный смущает.
Кришна! Терпеньем погонщик слона укрощает.
Она покорилась моим уговорам,
И не пугай ты прекрасную грубым напором!
Поверь мне, насилие здесь невозможно.
Нежностью нежность попробуй прельстить осторожно.
Взаимная страсть порождает услугу.
Лучше оставь ее, в ней замечая досаду!
Без лишнего обаяний вам лучше расстаться.
Выплунет Реху луну, чтобы тьмы наглостаться.
Поэт говорит: «Не прельщайся пороком!
Бережно пчелы в цветах наслаждаются соком».

На свет не родись — будешь плакать, страдать и стыдиться.
А если родишься, не нужно девицей родиться.
Родишься девицей — рождайся девицей холодной.
Рождаешься страстной — тогда не зовись благородной!
И ночью и днем заклинаю Всесильного бога:
Не дрогнуть бы только мне, жить бы мне чисто и строго
Мне надобен муж, наделенный дарами благими.
При этом пускай не прельщется муж мой другими!
А если прельстится, пускай не гнушается мною.
Гораздо разумней своей украшаться женою.
Поэт говорит: «В этом двойственном мире, как в море,
Кто с жизнью расстается готов, тот спасается вскоре».

Добірку підготувала Н. ДАНИЛЕНКО.
Фото В. БОГОМОЛЬЦЯ.

МЕЛОДРАМА — ВТІХА ДЛЯ СЕРЦЯ

Кажуть, що кожен чоловік має свою ідеальну жінку. І це правда. Але жінка, яка тебе любить, це не твоя ідеальна жінка. Це твоя реальна жінка. І це найкраще, що може бути.

Саме в серпні місяці відбуваються всі ці події. І це найкраще, що може бути. І це найкраще, що може бути.

Станьте прямо, руки опустіть. Вдихаючи через ніс, підніміть руки догори долонами асередину. Всі м'язи в цей час напружені. Повільно підіймайтеся на носках. Постійте кілька секунд, затримавши дихання. На видиху повільно повертайтеся у вихідне положення. Вправа поліпшує кровообіг, підвищує тонус організму.

На знімку: Ренха КОУЛ, студентка II курсу КІСМУ.

Готувється закуска прямо перед подачею на стіл. 65 г свіжих помідорів, 50 г цибулі, по 15 г петрушки і селери дрібно поріжте і змішайте з 85 сметани. Додайте 2 г меленого перцю та сіль за смаком. До столу страви подавайте, присипавши кмином.

Простится тому кто поправ добродетель завет.
Прощенья услугу забывшему нет.

С любовным недугом я тщетно пытаюсь бороться:
От чернания только полнее колодцы.

Рама і його друзі втілюють у собі риси, що над усе цінюються в індійському суспільстві — благородство, чуйне серце, непохитну відданість обов'язку.

А мільйони Хануман досі в Індії героєм всесильних закликів.

ЛЮБИСТОК

К. ГОРЧАР

Спустошена земля дотла.
Мурахи мертві, і барвінки,
І дерева, що віттям гірко
Тримають небо. Я була,
Я бачила червоне сонце,
Там син мій був. Його нема.
Натомість — смерть.
Натомість — стронцій.
Натомість — тиша, аж німа
Я квіткою була учора.

Над мною дзюмила бджола,
А вже тепер землі нагорнуто.
І — бетонована стріла.
Я річкою була дзвінкою,
Була — і висохла. І все.
Лишився берег з осокою,
І вітер попів рознесе
По світі білому.
Вкраїно!
Мовчиш, мов скривджена вдова...
В душі запечені слова,
Як перепалені хлібини.

ІІ.
Устань з колін, і підними лице,
Спаплюжена, отруєна... ти ж мати.
Невже настільки вплив в мозок атом,
Й нікому ти не виболиш про це?
Моя маленька дівчинка, дівчатко,
Моя маленька квіточко, проснись...
Скалічені і мертві — без війни,
А саркофаг, як смерть стоїть на чатах.
Скажи, матусю, де твої сини,
Куди вони у вої подалися?
Ржавіють ген здичавілі льони,
Льони смертвілі мертвого Полісся.
Чи довго ми ще будемо вмирати,
Чекаючи, як вчені що порадять.
І з вірою в життя вмикаю радіо —
На Красній Площі йде гучний парад.

Роман ЛЮБАРСЬКИЙ

Згорали зорі в присмерку світів,
І душі мертвих бігли між світила...
Новий світогляд брами відчинив,
Нові ідеї випростали крила.
Вперед, вперед. І потяг поспішав
За ними, розгорнувши прапор...
Витрушуючи порох з-за халля,
Хтось іноді лише вслухався в шепіт
пра-пра...

— Ми пішли до вас, віджаркуючи кров
У себе ж віджаркуючи обрив...
І прили простирадла з корога,
І сні гортелися — лихі і добрі.
А де були оті — гладенькі та рябі —
Міцні нащадки, пишні спадкоємці,
Що зраджували мові і собі
І царювали, ніби іноземці?..
Кого питать? У відповідь — німа,
Невизначена скарга долі...
Буває, й зараз мову відніма,
Коли про них згадаєш, мимоволі.
Згоріли зорі в присмерку віків.
І душі мертвих збігли між світила...
Спізнана віра у богів-батьків
Ліхтарик свій вночі нам засвітила.

О. КОСЕНКО ВЕРЛІБРИ ТА БІЛІ ВІРШІ

Ой, літо вже!
Руді мурахи
Від сонця промені ведуть.

Моє кохання вразливе й тендітне,
Як для тебе.
Твоя посмішка вже надто зваблива,
Як для щирості.
Ти цілуєш надто жагуче,
Як для кохання,
Твої погляди безмірно прозорі,
Як для відвертості,
Коли вічність нап'ється моєї душі.
Твої сльози
Будуть занадто палкими,
Як для горя.
Але доки я є,
Тільки для тебе
Моє кохання
Вразливе і тендітне.

Валентина КОНДРАТЕНКО МОЛИТВА

Тоді під скрегіт скреперів зубатих
Виорювали прашчурів кістки —
Глумилися над душами розп'ятих,
Вбивали в тіло пам'яті гвіздки,
Тоді святині храмів злотодзвонні
Трошили все на стайні та конюшні,
Мертвотно задихалися в полоні,
Купалися у власному багні, —
Зате вже гарні вийшли дроворуби.
Зрубали все! Для чого — не питай.
Ішли творці, але дійшли до згуби,
Товпилися в рай, та не явився рай.
І ось поклали за порогом, близько,
Де стогне хтось, немов підбитий птах.
Упавши, вже не встоїть.
Слізно й слизко.
Осуга на запечені губах.
А інший — поруч, теж не має ради.
Це той, хто не орав, не засівав,
Це той, хто на помпезному параді

Все обіцяв натхненно й закликав...
Де ти, що упивавиш зорепадом.
Словами бавились порожніми,
як жмич.

Самі ж до правди повертали спину —
Глухі до мертвих, як і до живих.
Забувши розплатитися з боргами,
Нас обдурили всі боги земні.
Ми ж закривавленими, босими ногами
Йдемо вперед по скошеній стерні...
О господи! Дай мир землі

стражденній!
Любові, світла, злагоди нам дай.
Сьогодні в боротьбі непримиренній
Не озлобляй братів, а примиряй!

Дай дівчині зорею зазорити
У парі з карооком юнаком.
На рідному подвір'ячку, де діти
З гілцем весільним, шлюбним

рушником.
Дай спраглим нам цілющої напитись
Із правди і свободи джерела!
Хто скрижанив — добром дай

окропитись,
Щоб доброта і відданість цвіла.
Дай цвіту квітці, а пташині лету...
Зміни свій гнів на милість, допоможи,
І чварами покраюну планету
Врятуй і для прийдешніх збережи!
Дай сонцю літа, полю щедрий колос,
Синім-орлім зростити дай батькам...
А що ж мені? Мені дай, Боже, голос
Той щирий голос людям я віддам.

Ярослава БАБИЧ

Мають вітри стрілами,
Зорі — закривавлені.
У степу задимленім
Очі Ярославині.
На стежинках росіяних
Мерзнуть босі ніжники.
На чужину в'юняться
Перлами доріженьки.
Чорні круки зграями
Сонечко закрили.
Ярославна в чаєньки
Позначала крила.
Кряче ніч у травах,
Від крові багрянцях...
Й досі сива чаєнька
Лине у туманах.
м. Кіровоград.

П. СЕЛЕЦЬКИЙ.

СЛІДИ БАГАТІ

Зітпіли дні
І жар ілюзій згас;
Лиш зодіак і племін пекторалі.

Історіє! І профіль, і анфас
Ти — голій фарс.

Але — ходімо далі...

Пересміявся хитромудрий скіф —
Заграв у безвість, вільний і комонний.
А ти ще тут.

І твій короткий сміх —
Череп'я втік на звалищі канонів.
Історіє, таки велика втіха
Спати все, що рабство і ганьба.
Цей маззолей золочений — для скіфа,
Вогонь по смерті —

то для нас кіба...
О, віковична музо самоспалень,
Ми всі — вогонь,

бо крізь вогонь брели...
Хвала вікам, захованим у камінь,
А ми — дотла, до денця, до золи!..
Історіє! Ми на твоїх узбіччях
Жертовний попів,

черняхівський гар,
Сліди віків космічні і комічні,
Та вічні лики неспалимих мар...
Мостів нема. Минуле проминуло —
Лиш сонце-щит і місяць-пектораль,
Лиш повен степ неперебутнім гулом,
Бо безмір нас у себе увібрав.
Коралі зір.

Пекельна даль регоче,
На тирсі — перел росіяних тремтіння...
Ми — сліди багаті,
глуха слов'янська ноche,
В саду твоїх ранкових поколінь!

Тамара ЖУРБА

Кигиче Ярославна з даліни,
І Чур'явни голос пада ницьма,
І стронцій косить жовті полини,
І дзвонами заходяться дзвіниці...
Ну, де ж ви?.. Українці! Земляки!
Старцюємо біля чужих крамничок!..
Понапрохали повні рюхзакі
Чужих думок, і звичай, і звичок.
Та вкотре перелатують суму,
Укотре перепродують пісню,
І вкотре Україноньку саму
Шматують, оплакуючи слізно.
А тричі успадкований відчай
Дитя веде до несовосі школи.

Де вже воно — шукай, чи не шукай...
Свого імення не знайде ніколи.
Намацуючи стежечку в імлі,
Блудитиме, «неначе так і треба»,
Неначе й справді на оцій землі
Ніколи не було свого неба.
Кигиче Ярославна з даліни,
І Чур'явни голос пада ницьма,
І стронцій косить жовті полини,
І дзвонами заходяться дзвіниці.

ЩО ПІД ПОЕТИЧНИМ КОВПАКОМ?

ОГЛЯД ТВОРІВ
ПОЧАТКІВЦІВ

Першими в зимовий поетичний пошті попалися мені лист і кілька віршів Оксани Малиновської з с. Таужна Гайворонського району. Шістнадцятирічна дівчина повідомляє, що вона — інвалід дитинства, що вірші пише давно, інколи читає їх друзям і знайомим. А це вперше вирішила послати їх у редакцію, може, надрукують? (Саме на це сподівається більшість). На жаль, Оксано, друкувати їх поки що рано, в них чимало і недосконалого, і банального. Але що мені сподобалось в них — це справжні, не надумані чи вичитані переживання, а власні, від яких болить душа і починається поезія.

Пишу тобі гірку правду, Оксано, бо відчувається з вірша «Одиночество», що людина ти мужня, оптимістична. А ще добре, що вмів бачити і цінувати красу природи, співставляти свій настрій і стан душевний з тим, що відбувається навколо. Це видно з цих рядків, якими закінчується вірш «Літо».

А я молчу и улыбаюсь.
Как передашь ту грусть луны!
Сегодня с летом я прощаюсь,
Вот потому и грустно мне.

Тож нехай свої і чужі вірші надихають тебе на життя, побільше читай сучасної поезії. А це — спробуй писати українською мовою, бо відчувається, що з російською ти не завжди вільно поводишся, помиляєшся, вживаючи неправильно окремі слова і вирази, в листі, написаному по-українськи, відчувається розкутість. Вона ж — необхідна умова поезії.

Більшість із цих порад і зауважень можна адресувати й іншому початківцю — Віталію Максименку з Кіровограда. Сім його віршів — це суцільна двомовна стихія молодих думок і почуттів, які не визнають поки що ні традиційних, ні новаторських поетичних форм. За ними відчувається добре, чуйна і схильована душа автора: сина, який знаходить тепле віршоване слово і Матері, і України,

хлопця, що прагне знати чисту і вірну любов, людини, яка любить і відчуває красу оточуючої природи і уважна до ближніх. Але ж, Віталію, темпераменту і буйних почуттів, про які ти пишеш у вірші «Мысленный разговор со своим сознанием», замало, щоб народилась поезія. А головне — тобі не вистачає знань мовних, без цього ж головного «будівельного» матеріалу вірша не побудуєш...

Два вірші, присвячені історії України, та одну житейську гумористичну історію надіслав І. Колючка з Долинського району. Відчутно, як болить авторів наше минуле. Ось уривок з одного вірша:

На моєму чолі слід кривого меча,
На ногах — сиром'ятні кайдани.
В моїм серці стремить же поганська стріла,
Хто загойть в душі моїй рани!
...Де історія наша, правдива, ясна,
Хто й коли її нам пригадає!
Хто культуру і пам'ять народу згубив,
Хай прощення від нас не чекає.

На жаль, повністю вірші в друку не годяться, вони децю розтягнуті, сюжет — прозаїчно розпливчатий, часто страждає і техніка вірша. Але відчувається, що «дар божий», як кажуть про поетів, цього чоловіка не обминує. Бо й гумор у нього «хвацький», на жаль, чогось нового, свіжого, скажімо — нема.

Ще менш вдалі в галузі гумору є спроби В. Мельстера з Кіровограда та А. Шаповала із с. Павлівки Світловодського району. Народні усмішки останнього, які автор назвав «усміхотворіща», на жаль, теж не оригінальні, а для гумору — це головне. Більшу схильність до гумористичного вірша помітно у М. Чернявського з Кіровограда у вірші «Про Балашівські кладки та місцеві неполадки» (назву в своїй редакції подаю). І хоч критика в ньому на адресу місцевої влади дотепна і алучна, але художньо вірш недосконалий, не зовсім правдивий, а отже, не може бути обнародований у газеті.

Найбільший поетичний доробок — кілька десят-

ків віршів — надіслав В. Ярков з Компаніївського району. І так хотілось хоч щось відібрати в друку з цього ліричного рукопису! Але знов: та ж у них вторинність і наслідування всім кращим зразкам російської і східної поезії, яка не може бути власною поезією. Хоч цей автор у порівнянні з названими вище найбільш вільно володіє технікою віршування, умінням відчувати і переживати, але атліти це в художню форму йому все ще вдається рідко. Правда, трапляються рядки, що викликають відгук, зачіпають за живе:

Как жаль, что мы живем в такое время,
Что на добро в ответ — одно лишь озлобленье;
Не лучше ли, чтоб Человеком в полном смысле слова быть —

Отречься от людей, и жить в уединенье!
Відчувається за цими та іншими віршами глибоко пережита душевна драма, потрясіння, яке, можливо, і привело до віршів. Що ж, у кожного ця дорога своя, але легку, навряд чи хто знайде. Он і у Василя Стуса книжка зветься «Дорогою болю»... Тому від хаосу, невибагливості, нехтування знаннями мови (будь-якої), від приземленої сірої буденщини, які ми пробуємо «оспілювати», краще відмовитись вже на початку цієї дороги. А шукати треба того, що окрилюватиме, підноситиме до вершин духу не тільки того, хто пише вірші, а й тих, хто їх читатиме. Хай щастить вам у цих важких пошуках! І обминайте в них найжджені колії, а прокладайте хоч вузькоколійку, але — свою. А це — не легковажте словом, пам'ятаючи пересторогу одного з великих поетів М. Заболоцького:

Поэзия ставит преграды
нашим выдумкам, ибо она
не для тех, кто, играя в шарady,
надевает колпак колдуна.

Тричі подумаймо ж, перш ніж надіти «поетичний ковпак» і взятись за перо.

Антоніна КОРІНЬ,
член обласного літоб'єднання.

ВІД АВТОРА. Будинки кіно нині асоціюються не з зустрічами за чашечкою кави з колишніми і майбутніми зірками вітчизняного кінематографа, а з прес-бюлетнем будинку кінематографістів «Дом кино» — щасливим дітищем епохи гласності, перебудови і сексу, в якому багато песимізму з приводу нашого кіно, розвіяних пліток про наших досить блідих кінозірок. У бюлетені не збираються зосереджуватись на суто кінематографічних проблемах, якщо можна зачепити заднім числом колишнього прем'єра чи його родича, обожнювати і проклинати Олександра Невзорова, котрий «у Ленінграді — і партія, і Рада, і церква, і держбезпека», попереджати, що Ален Делон «говорить по-французьки, не л'є одноклон, знімається в кіно», а заодно й одружений на юній зірці французької естради.

Будинки кіно! Мені теж хотілось об'єднати і плітки, і захват, і оспівання, зневагу й любов до цього дивного, нахабного і прекрасного явища — кінематографа. На жаль, усе виявилось не так просто.

О, АМЕРИКО!

Написати цю статтю я вирішила під впливом дуже нерадісного явища нашого кінематографа: його американізації. Про це сьогодні на сторінках консервативних, незалежних і т. п. газет кричать і метри, і прості кінематографічні смертні, потенційні радянські зірки типу Тетяни Догілевої. Американські

фільми витіснили радянське кіно, залишили за ним місце десь на задвірках світового кінематографа. Що буде далі? Важко передбачити. Мені пригадується, як свого часу били тривогу ділячі французького, італійського (І — це там, де Фелліні, Вітторіо де Сіка, Джузеппе де Сентіс) кінематографа. А ми тільки зверхньо посміхалися у ті застійні роки. І ось вона — американізація. Мені говорять: ну й що, вам хіба не набридло за сімдесят років радянські фільми? Набридли? Не знаю. Але знаю точно, що всі ці Ельвіри, Золотоволоски, пляжні дівчатка, секс-бомби різного ґатунку до справжнього американського кінематографа, де є і Сідней Поллак і М. Форман і Джейн Фонда, відношення не мають.

БІЗНЕС І ДЕРЕВ'ЯНИЙ КАРБОВАНЕЦЬ

— Ну знаєте, — сердито говорить мені Тетяна Іванівна. — Не робіть директорів кінотеатрів «козлами отпущения». Я, можливо, хочу зовсім іншого. То не моя вина в тому, що купують саме такі фільми. А якщо бути до кінця щирою, то на інші фільми люди просто не підуть. Фільми стали дуже дорогими. Раніше була монополія Держкіно. Сьогодні з'явилися інші посередники. Дзвонять, пропонують ту ж «Ельвіру» чи «Золотоволоску».

Як я зрозуміла Тетяну Іванівну, наші посередники вчать робити бізнес. А поки навчаються, не знаю, що й буде. Нехай комусь я видамся дивачкою, від-

бюджет, 30 процентів — прокатний план з валового збору. У нас в об'єднанні 70 чоловік працює. Ім, вибачте, їсти і пити треба. Радянські фільми план не дають. Правда, у нас вони все одно йдуть.

— Тоді скажіть, який радянський фільм останнього періоду дає найбільший прибуток.

— «Царське полювання», мабуть. Ні, пострівайте, все-таки «Бабій». І зовсім непоганий фільм. Актори, які гарні — Ширіндт, Державін. Глядачі їх люблять.

Що стосується любові глядачів до цих акторів, я не буду заперечувати. Про смаки, як відомо, не сперечаються. Що стосується мене, то вважаю цей фільм відвертою пошлістю. Як пошлістю пронизані і деякі сцени в «Царському полюванні». Чорт забирай, треба віддати належне американцям, вміють вони творити еротичні фільми. Не приховую, мені подобається секс на екрані. Але коли це красиво, таємниче, вмотивовано.

Однак, щоб там я не говорила, у кіровоградців фільм «Бабій» користується великою симпатією. Кінотеатр імені Держинського, наприклад, не побоюється його крутити після «Комсомольця» і «Ятрані». І глядач іде.

— Ще й як іде, — говорить директор кінотеатру Л. М. Боліла і сумно посміхається. А що, мовляв, йому залишається робити. Треба сказати, що кінотеатр імені Держинського чи не єдиний у місті, який береже вірність радянському кінематографу. Тут обов'язково йдуть радянські фільми, хоч треба сказати, досить невисокого ґатунку. Та інших у нас немає.

НОСТАЛЬГІЯ

У мене часто запитують, чому в «МК» більше не з'являються інтерв'ю із знаменитостями. Я відповідаю — перебуваю. Знаменитості вдарилися в бізнес і політику, чи про «Молодий комунар» їм думати. Вибачте, жартую. Але ось під час перегляду «Ельвіри» — господині темряви, як там не кажіть, а все-таки добротно скроєного фільму, я згадала... Ельдара Рязанова. В інтерв'ю нашій газеті Ельдар Олександрович розповідав про свою мрію поставити «Майстра і Маргариту». Цікаво, чи мріє він про це зараз? Що заважає нашим метрам робити кіно?

Можна назвати десятки перепон: і плівка, і апаратура, і відсутність коштів. І все-таки на цій апаратурі Микита Михалков створив свої шедеври! Та й чи варто нам так прибіднятися. Режисери у нас є класні, і актори такі, що в тій же Америці ціни б їм не було. Хоч разом з тим сірості й претензійності досить. Не вміємо робити зірок і фільми касові теж.

Хочу сказати й про те, що дивитися фільми теж не вміємо. Культура відсутня. Бо про що можна говорити, коли демонстрування прекрасного фільму Е. Скола «Бал» у одному з міських кінотеатрів витримало кілька сеансів. За те потім при показі фільму кіноklubом «Екран» люди зібралися стільки, що задовольнити всіх не було можливості. Правда, фільм «Бал» ще не раз згодом демонструвався у кіноklubі разом з фільмами К. Саури — А. Гадеса, А. Тарковського, Бергмана, Ф. Філіні.

Оскільки мова зайшла про кіно, то не обминути діяльність кіноklubу «Екран» бібліотеки імені Крупської. Він діє вже багато років, дякуючи ентузіазму працівників відділу мистецтв і особисто Е. М. Янчуковій. Фільми тут демонструються різні. У тому числі й американські, але, зрозуміло, не «Кінг-Конг» чи «Голуба лагуна». Та, на жаль, останнім часом кіноklubу все важче працювати, тому що забезпечити фільмами наш кінопрокат не може. Ось і доводиться «крутити» одні й ті ж, влаштовувати ретроспективу фільмів Тарковського, Данелії тощо.

Зважаючи на всі обставини, важко звинуватити кіровоградський кінопрокат у тому, що він замість фільму «Людина дощу» чи «Крамрє проти Крамрє» купує чергову «Вірну руку, друга індійців». Однак... Однак... Не можна думати лише про різницю між бізнесом і дерев'яним карбованцем. Є ще й інше поняття. Мистецтво. Кіно — це теж мистецтво. Згадаймо про це. Досить лити воду на чужі млини.

Щоб завершити цей матеріал на оптимістичній ноті, хочу повернутися до слів Т. І. Краснощученко, яка дуже хоче показати кіровоградцям фільм «Ті, що летять за вітром». Американський. Але — мистецтво.

Валентина ЛЕВОЧКО.

Ні, я не проти комерційного кіно. Якоюсь мірою я можу зрозуміти й те, що «якби не американізація, то нам би дозгою рукою під церкву», як вважають працівники кіномережі. Ну скажіть, що я можу заперечити проти касовості «Мічного горішка», де між іншим, в одній з ролей знявся наш Олександр Годунов, колишній соліст Великого театру. Правда, кого він там грав, ні я, ні директор кінотеатру «Комсомолець» Т. І. Краснощученко зрозуміти не могли. Та й увагу нашу заповнили перед усім трохи лицар, трохи телепень Брюс Уілліс, і всі інші захоплюючі перипетії поліцейського детектива, про який наша газета вже писала. Що й казати, добротний фільм. Директорам кінотеатрів такі фільми подобаються...

сталою, але нинішня кіно-відеопродукція зіпсувала підростаюче покоління. Не агітую за те, щоб посадити якогось Вову-Бовура дивитися «Кубанських козаків». Але те, що цьому Вові підносять у яскравих обгортках наші кіно- і відеозали, то є скоріше «подарунком» моїм друзям з карного розшуку.

Справді, не від хорошого життя Тетяні Краснощученко доводиться тижнями крутити «Пляжних дівчаток». Вона, між іншим, кінознавець. Ток у гарних фільмах знає. Але бізнес є бізнес.

— Та чого ви накиннули на ці американські фільми, — говорить С. О. Григор'єв, директор кінооб'єднання № 1 (куди входить і кінотеатр «Ятрань»). Ви запитайте, що треба нашим глядачам. А що треба нам, я вам скажу. Треба віддати 45 процентів у місцевий

РАДИ-ПОРАДИ

ХОЧЕШ БУТИ ГАРНОЮ — БУДЬ!

(Продовження. Початок у № 14 ц. р.).

ЯК ПОЗБАВИТИСЬ ВУГРІВ

У нашій шкірі містяться залози, які виробляють шкірне сало. Воно пом'якшує поверхню шкіри. Але якщо сала виділяється забагато, шкіра стає жирною, на ній з'являються вугрі. Як правило, вони утворюються в юнаків та дівчат у період статевих дозрівання. Можуть виникати також через хронічні запори, недокрів'я, виснаження організму. Їх появі сприяє гостра, пряна, дуже жирна їжа, зловживання кремами.

Білі вугрі вивести порівняно легко: декілька днів підряд змазувати кожен вугор йодною настояною, а вранці — одеколоном. Невдовзі шкіра над вугрем тріскається, і він виходить назовні. Не змазуйте за один раз багато вугрів, це може викликати подразнення шкіри.

Значно важче із чорними вуграми. Аби їх позбутись, треба щодня вмиватись туалетним милом. Лице трохи напилити, легко розітріть губкою — до утворення густої піни. Через дві-три хвилини піну змийте спочатку гарячою, потім холодною водою. Під впливом такої нескладної процедури вугрі розм'якшуються і їх легко видалити.

Можна також змішати чайну ложку піни з 1/2 чайної ложки дрібно потовченої солі і вкрити нею лице. Через 5—8 хвилин маску змивають гарячою водою, після чого лице споліскують холодною. Цю процедуру треба повторювати два рази на тиждень. Таким чином борються з дрібними вуграми.

Корисно протирати шкіру лица, спини і грудей настоями дубової кори, липового цвіту, ромашки чи м'яти-й-мачухи. Чайну ложку висушеної дубової кори, сухого липового цвіту, ромашки чи м'яти-й-мачухи заварюють склянкою кип'ятку і настоюють 10—15 хвилин.

Зовсім по-іншому треба діяти при вугрових висипах. Протікають вони гак. Шкіра навкруг вугрів червоніє, запалюється, стає болючою, твердою, з'являються дрібні гнійники. У деяких людей є погана звичка мазати лице брудними руками. Звідси й хвороба: мікроби, проникнувши в шкіру, викликають запалення сальних залоз і їх протоків.

Тим, хто страждає від вугрових висипів, також необхідно вмиватись туалетним милом. Аби не роздавити гнійнички і не рознести висипи по лицю, треба обережно напилити його а через 5—10 хвилин змити. Ні в якому разі не розтирати шкіру рушником, лице краще висушити, обережно прикладаючи до нього рушник — кожний раз свіжий.

Корисно декілька разів на день

протирати шкіру одеколоном, а також припудрювати тальком, змішаним в однакових пропорціях з порошком стрептоциду.

Допомагає і питтєва сода. Нею присипають вугровий висип на дві-три хвилини, а потім ретельно змивають водою. Можна також злегка обтирати шкіру розчином питтєвої соди (2 чайні ложки на склянку води). Такі процедури повторюють до чотирьох разів на день.

Можна робити парові ванни з ромашкою (два-три рази на тиждень). Для цього у глибоку чашку кладуть дві жменки ромашки і заливають кип'ятком. Коли відвар настоїться, підкип'ятить його і нахилить над ним лице. Пара із настою ромашки взагалі дуже лікувальна.

Корисний для шкіри і відвар з ялинових чи соснових голок. Дві жменки голок заливають літром кип'ятку і тримають на вогні ще хвилини 10. Гарячим відваром мийте лице, а потім протирають його одеколоном. Можуть допомогти такій шкірі і відвар із листків лещини (2 жменки листків заливають крутим кип'ятком і дають постояти 15—20 хвилин). Ефективні маски із квіток стокротки: розтерті квітки накладають на лице, через 15—20 хвилин знімають, протирають шкіру одеколоном.

На лице, вражене вугровим висипом, ні в якому разі не можна накладати крем, пудрити його треба кожний раз чистою ваткою. Обов'язково слідкуйте за харчуванням. Відмовтесь від прянощів — уникайте кислих і гострих страв, їжте якнайбільше овочів і фруктів (особливо корисні для організму буряк, морква, помідори — вони містять вітамін А, котрий так добре діє на шкіру).

Якщо вугровий висип все-таки не проходить, треба звернутись до лікаря і під його наглядом пройти курс спеціального лікування.

БІДА З ОЦИМИ ВЕСНЯНКАМИ

Як тільки починає пригрівати травневе сонечко, багато дівчат починають «бити тривогу». Чомусь вони завжди бояться появи веснянок і прагнуть позбавитись їх будь-якими способами. Хоча безневинні веснянки не тільки не псують лице, а навпаки, як правило, надають йому своєї рідної чарівності.

Однак, якщо ви вже так категорично проти них, то постарайтесь краще попередити їх появу, аніж потім шукатимете методи боротьби з ними. Для цього користуйтеся захисними кремами, пудрою. Перед виходом на вулицю в сонячний день радимо нанести на чисте лице тонкий шар крему «Луч», «Щит», «От загара» і потім

припудрити (не компактною, а розсипчастою пудрою). Цього «щита» вистачить вашій шкірі на 2,5—3 години. Якщо на сонці доведеться побути довше, краще змити і повторити процедуру.

Ну а якщо веснянки все-таки з'явилися? Ні в якому разі не поспішайте застосовувати за порадами знайомих чи сусідів будь-який різко відбілюючий засіб. Це може призвести до не дуже приємних наслідків. Користуйтеся тільки кремами «Мелан», «Молочай», «Ахромін». Ці вечора, умившись, нанесіть їх на ніс

вимилиці, лоб, повіки — саме тут найчастіше з'являються веснянки, робіть так протягом 15—20 днів.

Народна медицина рекомендує для відбілювання веснянок сік петрушки. Дрібно нарізану зелень петрушки заливають кип'ятком на 20—30 хвилин, проціджують, охолоджують і протирають настоєм лице два-три рази на день. Ще один народний засіб: сік кульбаби. Ним можна (з травня по серпень) змазувати декілька разів на день кожну веснянку чи пігментну пляму. Коли сік висохне, треба протерти лице сироваткою чи кислим молоком.

Травневе сонечко приносить нашім шкірі і серйозніші випробування, аніж веснянки! Справа в тому, що до цього часу вітаміни, котрими організм запасся ще літом і восени, вичерпуються. Ви, мабуть, помітили, що весною швидше втомлюєтесь, відчуваете слабкість? Не вистачає живлення і шкірі. Тому в квітні-травні старайтесь побільше їсти продуктів, які містять вітамін С: квашену капусту, зелену цибулю, пили соки, домашні компоти, відвар шипшини.

(Далі буде).

Н. Н. ГВРГІНОВ

(Продовження. Початок у № 14 ц. р.).
за 1990 р., № 1—14 за 1991 р.).

Зтот вопрос, между прочим, сильно занимал С. П. Белецкого в бытность его директором департамента полиции. Вот что он сообщает по этому поводу в своих, безусловно «проливающих свет» на хлыстовскую тайну, Распутина записках: «Из имевшихся в делах канцелярии обер-прокурора святейшего синода сведений, переданных секретарю канцелярии г. Яценевичем, ретно мне директором канцелярии г. Распутиным, несомненным, являлся тот вывод, что Распутин был септант, при чем из наблюдений причта села Покровского, родины Распутина, явствовало, что он тяготел и хлыстовщине... Установить на основании фантических и к тому же проверенных данных несомненную принадлежность Распутина к хлыстовщине не удалось тем более, что Распутин именно септе не удавалось тем более, из своих чутин... был крайне осторожен, никого из своих односельчан не вводил в интимную обстановку своей жизни во время приездов и нему его почтительности и филерное наблюдение и себе не прилагал. Ввиду этого и принужден был, секретно даже от филерного отряда и местной администрации и сельских властей, всецело бывших на стороне Распутина, поселить на постоянное жительство в село Покровское одного из развитых и опытных агентов и приблизить его к причту. Из доносений этого агента... для меня было очевидным уклонение Распутина от исповедания православия и несомненное тяготение его к хлыстовщине, но в несколько своеобразной форме понимания им основ этого учения, применительно к своим порочным наклонностям. Проникнуть настолько глубже в тайны его бани мне в ту пору не удалось... Познакомившись затем лично с Распутиным и заручившись доверием его и себе вниманием, я продолжал интересоваться духовным мировоззрением Распутина, укрепился в вынесенных мною ранее выводах. Поддерживая в обиходе своей жизни обрядовую сторону православия и безапелляционно высказывая, даже в присутствии иерархов, свои данено не авторитетные мнения по вопросам догматического характера, Распутин не признавал над собою душою власти той церкви, к которой он себя причислял; вопросами обновления православной церковной жизни, к чему его хотел направить г. Папков, не интересовался, а любил вдаваться в дебри церковной схоластической казуистики; православное духовенство не только не уважал, а позволял себе его третировать, нинаних духовных авторитетов не ценил даже в среде высшей церковной иерархии, отмежевав себе функции обер-прокурорского надзора, и чувствовал в себе молитвенный экстаз лишь в момент наивысшего удовлетворения личными болезненнопорочными наклонностями. Мне лично пришлось, бывая на воскресных заставках-чаеях Распутина в ограниченном кругу избранных, слышать своеобразное объяснение им своим неопитным проявлениям греховности. Распутин считал, что человек, впадая в себя грязь и порок, этим путем внедрял в свою телесную оболочку те грехи, с которыми он боролся, и тем самым совершал «преображение» своей души, омытой своими грехами».

Рядом с этим мы находим наводящие на «хлыстовщину» данные и в показаниях А. Н. Хвостова. Чрезвычайной Следственной Комиссии Врем. Правительства в 1917 г. Вот интересный для нас отрывок из диалога председателя этой комиссии с Хвостовым после предложения председателя сообщить известное Хвостову о религиозности Александра Федоровича.

Хвостов. — Относительно религиозного вопроса, мне кажется, у нее был какой-то гипноз или странность — с этим Распутиным...

Председатель. — Что же? Вся религиозность сводилась к Распутину?

Хвостов. — Религиозность была захвачена Распутиным — это был «пророк», который явился с неба, который говорил... Это было беспрекословное повиновение. Мне кажется, она была под полным гипнозом.

Председатель. — Что же тут подразумевалось: сверхестественное происхождение Распутина?

Хвостов. — Она намекала, что ждала, когда я из неверующего обращусь в верующего, но этого мне не говорила.

III.

ЦАРЬ И БОГ

Не трудно заметить, что среди «чудес», приписываемых Распутину, один из них отнюдь не чудеса, а лишь вполне естественные проявления разнузданной похоти, как, например, излюбленное «старцем» «изгнание блудного беса»; о других мы знаем только со слов самого «чудотворца» — заносчиво-хвастливого в своей саморекламе; некоторые из «чудес» легко объясняются удачными совпадениями с предсказаниями «старца» (известно, что при осторожном пророчестве, всегда имеется шанс сбывчивости его не менее, чем на 50%); целительные «чудеса» Распутина, в огромном большинстве не что иное, как действие гипноза; наконец некоторая, крайне ничтожная часть этих «чудес», известная при далеко не выяснившейся обстановке их проявления, другими словами — группа недостаточно проверенных обветренных «чудес», — эта часть, если только имеются данные видеть здесь таинственную «телепатию», получает равным образом некоторое объяснение в новейших трудах по психофизиологии, опирающихся частично на аналогии нашего мозга с радиопаратами.

(Далі буде).

І РУШНИК ВИШИВАНИЙ...

Близько семи років тому У селі, де народилася самоперіхала з Хмельниччини діяльна вишивальниця, уміли вишивати у кожній хаті. І господиня вважалася поганою, коли в домі не було вишиванок, зроблених її руками.

На превеликий жаль, у наші часи чудове мистецтво вишивки втрачає свою популярність. Усе рідше зустрінеш жінку, яка знайома з цим народним мистецтвом. Однак завдяки Ніні Іванівні Шутак та іншим майстриням є шанс, що мистецтво вишивки не зникне з нашої життя.

В. ГРИШИН.

VIDEO

м. Кіровоград, вул. Полтавська, 71.

НЕДІЛЯ, 14 КВІТНЯ

- 10.00 «Бетмен». Мультфільм.
- 11.30 «Смертоносний білий Шаоліня». Бойовик.
- 13.30, 17.30 «Повернення пам'яті». В головній ролі А. Шварценеггер. Фантастика.
- 15.30 «Нові варвари». Фантастика.
- 19.30 «Смерть на пляжі». Детектив.
- 21.30 «Омен-3». Містика.

ПОНЕДІЛОК, 15 КВІТНЯ

- 9.30 «Американський хвіст». Мультфільм.
- 11.00 «Дочка майстра кунг-фу». Японія. Бойовик.
- 13.00, 17.00 «Алан Квотерлей у пошуках загубленого міста». Пригоди.
- 15.00 «Мисливці за Золотою Коброю». Бойовик.
- 19.00 «Ламаючи всі правила». Комедія.
- 21.00 «Барселіно». Детектив.

ВІСТОРОК, 16 КВІТНЯ

- 9.30 «Астріс в Британії». Мультфільм.
- 11.00 «Ліквідатори». Фантастика.
- 13.00, 17.00 «Останній ніндзя». Бойовик.
- 15.00 «Під дулом пістолета». Бойовик.
- 19.00 «Дикі острови». Пригоди.
- 21.00 «Честь сім'ї Пріцці». Детектив.

СЕРЕДА, 17 КВІТНЯ

- 9.30 «Рожева пантера». Мультфільм.

- 11.00 «Точне влучання». Бойовик. В головній ролі Д. Чен.
- 13.00, 17.00 «Тигр Джо». Бойовик.
- 15.00 «Той, що ховається всередині». Фантастика.
- 19.00 «Багатогранний варіант». Комедія.
- 21.00 «Школа шахрайства». Комедія.

ЧЕТВЕР, 18 КВІТНЯ

- 9.30 «Сила ліній». Мультфільм.
- 11.00 «Роззява». Комедія.
- 13.00, 17.00 «Остання сутичка Б. Лі». Бойовик.
- 15.00 «Шалений Макс». 1 серія. Фантастика.
- 19.00 «Гвенделен». Пригоди.
- 21.00 «Школа шахрайства». 2 серія. Комедія.

П'ЯТНИЦЯ, 19 КВІТНЯ

- 9.30 «Якось, багато років тому». Мультфільм.
- 11.00 «Кулак Брюса Лі». Бойовик.
- 13.00, 17.00 «Ризикована справа». Бойовик.
- 15.00 «Шалений Макс». 2 серія.
- 19.00 «Помста». Бойовик.
- 21.00 «Смертельний стриптиз». Бойовик.

СУБОТА, 20 КВІТНЯ

- 9.30 «Секрет інституту гігієни людини». Мультфільм.
- 11.00 «Поліцейський та бандити». Комедія.
- 13.00, 17.00 «Смерть понад безчестя». Бойовик.
- 15.00 «Шалений Макс». 3 серія.
- 19.00 «Потойбічні історії». Жахи.
- 21.00 «Море кохання». Детектив.

НЕДІЛЯ, 21 КВІТНЯ

- 9.30 Мультфільм.
- 11.00 «Бійка в Бетлкріні». В головній ролі Д. Чен.
- 13.00, 17.00 «Колеса у вогні». Фантастика.
- 15.00 «Кіборг». Фантастика. У головній ролі Ж. К. ван-Дам.
- 19.00 «Даруючі безсмертя». Жахи.
- 21.00 «Великий найф». Бойовик.

3 15 по 21 квітня

понеділок

15 КВІТНЯ

▲ УТ
Уввга! Профілактика. 16.00 — Новини. 16.15 — 1. та Я. Златопольські. «Дерев'яне діво». Вистава Харківського ТЮГу. 17.30 — На київській хвилі. Інформаційний випуск. 18.00 — «День за днем» (Кіровоград). 18.15 — «Як Ярема на концерт поспішав» (Кіровоград). 18.45 — Телефільм «Коліс» (Кіровоград). 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — «Хто ми...». Громадсько-політичний відеотижневик. Частина 1. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Концерт ансамблю «Львівські музики». 21.20 — «Хто ми...». Частина 2. 22.20 — Вечірній вісник. 22.50 — Все про кіно. 0.05 — Нічний телезал. «Телефото на згадку». Зірки української естради.

▲ ЦТ (I програма)
6.30 — 15.00 — Профілактика РРЛ. 15.00 — ТСН. 15.10 — «Зстріч перед розлукою». Художній телефільм. 16.30 — Дитяча година. 3 уроком французької мови. 17.30 — Прем'єра документального телефільму «Японія на порозі нового століття». 18.30 — «Меридіан». Міжнародні новини. 18.45 — «За законами ринку». 19.30 — «Контакт». Економічний огляд. 19.45 — Мультфільм. 19.55 — Прем'єра художнього телефільму «Нова Шахерезада». 1 серія. 21.00 — Час. 21.45 — Прем'єра телевізійної «Два дні з життя колишнього капітана». 22.55 — «Подарунок меломану». Диргент — І. Менухін (до 75-річчя від дня народження). 23.55 — ТСН. 0.15 — Нічне ТБ. «Дорогий Едісон». Художній телефільм. 2.00 — «Двадцять ніч, або що завгодно». Фільм-балет.

▲ ЦТ (II програма)
8.00 — 14.00 — Профілактика РРЛ. 14.10 — «Планета». Міжнародна програма. 17.00 — «Крепость неодолима». Науково-популярний фільм. 17.30 — Мультфільм. 17.40 — До 100-річчя з дня народження. «Майстер». Михайло Булгаков. Частина 1. 18.50 — Музичний телеоб'єкт. Клас професора Ю. Янкевича. 19.55 — Колаж. 20.00 — Вечірня назва. 20.15 — «День прийому з особистих питань». 20.50 — «Уманський парк». Документальний телефільм. 21.00 — Час. (З сурдоперекладом). 21.45 — На сесії Верховної Ради СРСР. 22.45 — «Країна щастя, або навздогін за синім птахом». Художній фільм.

Хочу придбати дитячу кольку (імпортну) темно-синього кольору, плетенку. Звертатися за адресою: м. Кіровоград, пр. «Правди», 10/16, кв. 16.

вівторок

16 КВІТНЯ

▲ УТ
7.30 — Відеоблок «Ранкова мозаїка». 9.00 — Фільм-концерт «Чемпіони». 9.30 — Все про кіно. 10.45 — «Доброго вам здоров'я». Наркоманія: лікування та профілактика. 11.15 — Художній телефільм «Передаті». 12.25 — Для дітей. Канал «Д». 16.00 — Новини. 16.10 — Для дітей. «Веселка». 16.40 — На допомогу школі. Російська література. 17.10 — Науково-популярний фільм «Обличчя на полотні». 17.30 — «Моя мрія — мій дім». (Кіровоград). 18.00 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. По закінченні — «Нічний телезал». Художній фільм «Зоряне відраження».

▲ ЦТ (I програма)
6.30 — Ранок. 9.00 — Актуальний репортаж. 9.20 — Мультфільм. 9.55 — «Нова Шахерезада». Художній телефільм. 1 серія. 11.00 — Дитяча година. 3 уроком французької мови. 12.00 — ТСН. 12.15 — «Два дні з життя колишнього капітана». Телевізійна. 15.00 — ТСН. 15.15 — «Люди і дельфіни». Художній телефільм. Фільм 1. 16.20 — Світ захоплених. «Дай лапу, друже». 16.35 — Музична скарбниця. 17.30 — Разом з чемпіонами. 17.45 — Дитячий музичний клуб. 18.30 — «Меридіан». Міжнародні новини. 18.45 — Розмова про Леніна. 19.30 — До 100-річчя з дня народження С. С. Прокоф'єва. Концерт для фортепіано з оркестром сім'ю мазор. 19.55 — «Нова Шахерезада». Художній телефільм. 2 серія. 21.00 — Час. 21.45 — ВІД представляє: «Поле чудес». 22.30 — «Слово». Літературно-художня програма. 0.00 — ТСН. 0.20 — Нічне ТБ. Естрадний концерт. 0.50 — «Місце зустрічі змінити не можна». Художній телефільм. 1 серія. 2.00 — «Автопортрет».

▲ ЦТ (II програма)
8.00 — Гімнастика. 8.15 — «Подорож до Коломиї». Науково-популярний фільм. 8.35, 9.35 — Фізика. 11 кл. Виробництво і передача електроенергії. 9.05 — Французька мова. 1 рік навчання. 10.05 — Французька мова. 2 рік навчання. 10.35 — Природознавство. 2 кл. Ян завірі весну зустрічають. 10.55 — «Країна щастя, або навздогін за синім птахом». Художній фільм. 13.40 — Ритмічна гімнастика. 14.10 — Прем'єра науково-популярного фільму «Глаголь добро...». 14.30 — Музичний телеоб'єкт. 17.00 — «Передача пройшла в ефір». Випуск 4. 17.20 — «На екрані служба 01». 17.50 — «Майстер». Михайло Булгаков. Частина 2. 18.40 — «Ранкова зоря». (Повтор). 19.40 — Парламентський вісник Росії. 19.55 — Вечірня назва. 20.10 — «Борги і надія». 20.45 — Виступ фольклорного ансамблю «Волоховники». (Мінськ). 21.00 — Час. (З сурдоперекладом). 21.45 — На сесії Верховної Ради СРСР. 22.45 — «Фізика». Художній телефільм.

Загублений студентський квиток № 677/90, виданий Кіровоградським педагогічним інститутом ім. О. С. Пушкіна на ім'я ГУБЕНКО Оксани Олександрівни, вважати недійсним.

середа

17 КВІТНЯ

▲ УТ
7.30 — Відеоблок «Ранкова мозаїка». 9.00 — І. Рачинський. Симфонія соль мінор. 9.40 — Документальний телефільм «Підземні води». 10.50 — Музичний фільм «Волинські забави». 11.20 — Художній телефільм «Плач вовчиці». 1 і 2 серії. 15.40 — Для дітей «Степові джерела» (Кіровоград). 17.25 — «День за днем» (Кіровоград). 17.40 — «Візит до митиці» (Кіровоград). 19.00 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. По закінченні — «Нічний телезал». Художній фільм «Про кохання говорити не будемо».

▲ ЦТ (I програма)
6.30 — Ранок. 9.00 — Діловий кур'єр. 9.15 — Концерт ансамблю солістів Московської державної філармонії. 9.55 — «Нова Шахерезада». Художній телефільм. 2 серія. 11.00 — Разом з чемпіонами. 11.15 — Дитячий музичний клуб. 12.00 — ТСН. 12.15 — «Слово». Літературно-художня програма. 15.00 — ТСН. 15.15 — «Люди і дельфіни». Художній телефільм. Фільм 2. 16.30 — Світ захоплених. «Увага: знімаю». 16.45 — «В Ульяновськ, до Леніна». Документальний фільм. 17.15 — Дитяча година. 3 уроком англійської мови. 18.15 — «Повернення». Про експедицію генерала Ю. Путятіна. 19.15 — Вперше на екрані ЦТ. Художній фільм «Пісочний замок». 21.00 — Час. 22.00 — Футбол. Відбірковий матч чемпіонату Європи. Збірна Угорщини — збірна СРСР. 23.40 — ТСН. 0.00 — Нічне ТБ. Музична дискотека. 1.15 — «Місце зустрічі змінити не можна». Художній телефільм. 2 серія. 2.25 — «Пам'ятні сторінки кіно». Кіноконцерт.

▲ ЦТ (II програма)
8.00 — Гімнастика. 8.15 — Науково-популярний фільм. 8.35, 9.35 — Музика. 2 кл. Інструменти симфонічного оркестру. 9.05 — Німецька мова. 1 рік навчання. 10.05 — Німецька мова. 2 рік навчання. 10.35, 11.35 — Література. 7 кл. О. М. Толстой. «Російський характер». 11.05 — Герцог Джуліано в селі Вороб'ї. Передача 1. 12.05 — «Фізика». Художній телефільм. 13.40 — Виступ фольклорних колективів Молдови. 14.20 — «Де Ложик ховає золотом?». Документальний телефільм. 17.00 — «Наші спільні проблеми». 17.30 — «Над віконцем місяць». Концерт. 17.45 — Актуальне інтерв'ю. 18.10 — «Вертикаль». Документальний фільм «Стригуни — Москва — Мілан». 18.40 — Авторський вечір композитора Г. Пономаренка у Колоніумі залі Будинку Спілок. 17.00 — Очевидне — неможливе. 17.45 — «Третій стан». 18.15 — Ритмічна гімнастика. 18.45 — Колаж. 18.50 — «Згадуєш Ілляча». Документальний фільм. 19.45 — Парламентський вісник Росії. 20.00 — Вечірня назва. 20.15 — Це ви можете. 20.45 — Виступ фольклорного ансамблю «Волоховники».

Загублений студентський квиток № 566/86, виданий Кіровоградським педагогічним інститутом ім. О. С. Пушкіна на ім'я ТАРАСОВА Григорія Івановича, вважати недійсним.

четвер

18 КВІТНЯ

▲ УТ
7.30 — Відеоблок «Ранкова мозаїка». 9.00 — Фільм-концерт «Білий сон». 9.40 — Документальна кінопрограма. 10.35 — Шкільний екран. 10 кл. Українська література. «Марко Вовчок». Сторінки життя і творчості. 11.05 — Українська мелодія. 11.40 — Шкільний екран. 10 кл. Російська література. А. П. Чехов. «Вишневі сад». 12.10 — Художній фільм із субтитрами «Презумпція невинності». 16.00 — Новини. 16.10 — Для дітей. «Веселка». 16.35 — Республіканська фізико-математична школа. «Як розв'язувати контрольні задачі з математики». 17.05 — Прем'єра телефільму «Замур — гора». 17.30 — «Пам'ять». Сторінки пошукової роботи (Кіровоград). 18.00 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. По закінченні — 1.45 — «Нічний телезал». Художній фільм «Пан оформлювач».

▲ ЦТ (I програма)
6.30 — Ранок. 9.00 — За зведеннями МВС. 9.15 — «Пісочний замок». Художній телефільм. 11.00 — Дитяча година. 3 уроком англійської мови. 12.00 — ТСН. 12.15 — Футбол. Відбірковий матч чемпіонату Європи. Збірна Угорщини — збірна СРСР. 15.00 — ТСН. 15.15 — «Люди і дельфіни». Художній телефільм. Фільм 3. 16.15 — Світ захоплених. «Під знаком риби». 16.30 — Мультфільм. 17.00 — «Вулиця Права». Прем'єра документального телефільму «40 000 кілометрів перебудови». Радянський Союз очима японських тележурналістів. 18.30 — «Меридіан». Міжнародні новини. 18.45 — ... До 16 і старші. 19.30 — «Ялта-91». 19.45 — Прем'єра художнього телефільму «Повернення до Зурбагана». 21.00 — Час. 22.00 — За зведеннями МВС. 22.15 — Фестивалі. Конкурси. Концерти. 23.10 — «Під знаком «Пі». У перерві — ТСН. 0.55 — Нічне ТБ. «Місце зустрічі змінити не можна». Художній телефільм. 3 серія. 2.00 — «Ширше коло». Частина 2.

▲ ЦТ (II програма)
8.00 — Гімнастика. 8.15 — «Стародавні легенди». Науково-популярний фільм. 8.35, 9.35 — Загальна біологія. 11 кл. Генетика популяцій, або мішки і гени. 9.05 — Іспанська мова. 1 рік навчання. 10.05 — Іспанська мова. 2 рік навчання. 10.35, 11.35 — Література. 10 кл. А. П. Чехов. «Вишневі сад». 11.05 — «Герцог Джуліано у селі Вороб'ї». Передача 2. 12.05 — Ритмічна гімнастика. 12.35 — «Мама Ануш». Художній телефільм. 13.45 — Авторський концерт композитора Г. Пономаренка у Колоніумі залі Будинку Спілок. 17.00 — Очевидне — неможливе. 17.45 — «Третій стан». 18.15 — Ритмічна гімнастика. 18.45 — Колаж. 18.50 — «Згадуєш Ілляча». Документальний фільм. 19.45 — Парламентський вісник Росії. 20.00 — Вечірня назва. 20.15 — Це ви можете. 20.45 — Виступ фольклорного ансамблю «Волоховники».

Загублений студентський квиток № 586/86, виданий Кіровоградським педагогічним інститутом ім. О. С. Пушкіна на ім'я МАТЕРНЮКА Сергія Миколайовича, вважати недійсним.

ни». (Мінськ). 21.00 — Час. (З сурдоперекладом). 22.00 — На сесії Верховної Ради РРФСР. 23.30 — «Даруйте нам». Художній телефільм. 0.45 — Фрістайл. Кубок світу. Фінал.

п'ятниця

19 КВІТНЯ

▲ УТ
7.30 — Відеоблок «Ранкова мозаїка». 9.00 — Художній фільм «Браслет-2». 10.10 — Грає державний оркестр народних інструментів УРСР. 10.35 — Шкільний екран. 10 кл. Фізика. Електронний струм у електролітах і газах. 11.05 — В. Тома. «Медовий місяць комісара поліції». 16.00 — Новини. 16.15 — На допомогу школі. Музика. «Хор імені Г. Верьовки». 16.45 — Документальний телефільм «В ім'я та на користь». 17.20 — Співає І. Шведова. 17.30 — На київській хвилі. Інформаційний випуск. 18.00 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — На третій сесії Верховної Ради УРСР. 22.15 — Молодіжна студія «Гарт». У перерві — новини. 0.30 — «Нічний телезал». Співає В. Свирід.

▲ ЦТ (I програма)
6.30 — Ранок. 9.00 — Інновація. Маркетинг. Результат. 9.15 — Мультфільм. 9.40 — Прем'єра документального телефільму «Анатолій та Валентина з кордону номер 8». 10.00 — Художній телефільм «Повернення до Зурбагана». 11.15 — ... До 16 і старші. 12.00 — ТСН. 12.15 — Фестивалі. Конкурси. Концерти. 13.10 — Прем'єра документального фільму «Японська покривельна черепиця». 13.35 — Творчість народів світу. (Японія). 15.00 — ТСН. 15.15 — «Люди і дельфіни». Художній телефільм. Фільм 3. Частина 2. 16.20 — Мама, тато і я. 16.55 — урочисті збори, присвячені 121 річчю від дня народження В. І. Леніна. Концерт. В перерві — «Меридіан». Міжнародні новини. 21.00 — Час. 21.45 — ВІД представляє. У перерві — ТСН. 1.00 — Нічне ТБ. «Місце зустрічі змінити не можна». Художній телефільм. 4 серія. 2.15 — «Диво російське — гмелі».

▲ ЦТ (II програма)
8.00 — Гімнастика. 8.15 — «Однією глаголю літературно». Науково-популярний фільм. 8.35, 9.35 — Музика. 7 кл. С. С. Прокоф'єв. «Попелюшка». 9.05 — Англійська мова. 1 рік навчання. 10.05 — Англійська мова. 2 рік навчання. 10.35, 11.40 — Історія. 8 кл. М. В. Ломоносов. 11.05 — «Світ грошей Адама Сміта». 12.10 — «Даруйте нам». Художній телефільм. 13.25 — Фрістайл. Кубок світу. Фінал. 14.10 — «Згадуєш Ілляча». Документальний фільм. 16.55 — Документальний екран Росії. 18.10 — Концерт японського фольклорного ансамблю «Варабіза». 18.45 — Хокей. Чемпіонат світу. Збірна ЧСФР — збірна Фінляндії. У перерві — 20.35 — Вечірня назва. 21.00 — Час. (З сурдоперекладом). 21.45 — Спорт для всіх. 22.00 — Хокей. Чемпіонат світу. Збірна СРСР — збірна Швейцарії. 0.00 — На сесії Верховної Ради РРФСР.

Загублений студентський квиток № 491/87, виданий Кіровоградським педагогічним інститутом ім. О. С. Пушкіна на ім'я РУГЛЯКА Сергія Вікторовича, вважати недійсним.

субота

20 КВІТНЯ

▲ УТ
7.30 — На хвилі дружби. Шедеври французької музики. 8.35 — Ритмічна гімнастика. 8.55 — Телефільм «Повернення «Весни». 9.20 — Новини. 9.35 — А. Кассон. «Світанкова фея». Вистава Хмельницького музично-драматичного театру. 11.40 — Доброго вам здоров'я. СНІД: чума ХХ століття. 12.10 — Телефільм «Вершина Візбора». 13.30 — Новини. 13.45 — «Відсвіти». Літературно-мистецький альманах. 15.00 — Ваш гість — заслужений артист РРФСР Костянтин Райнін. 16.15 — «Україна і світ». Музична переліпка. 17.15 — Мультфільм. 17.45 — «Право». Телерадіоканал. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Чемпіонат СРСР з баскетболу. Жінки. Фінальна частина. У перерві — МВС повідомляє. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Рекрутські пісні. 21.45 — Вперше на екрані УТ. Художній фільм «Східна лунатика». 23.05 — Вечірній вісник. 23.35 — Музичний фільм «Хай буде». 0.05 — Нічний телезал. «За Мамаси». Телевізійна.

▲ ЦТ (I програма)
6.30 — Народні мелодії. 6.45 — Мультфільм. 7.15 — Спорт для всіх. 7.30 — Ритмічна гімнастика. 8.00 — Ранкова розважальна програма. 8.30 — Здоров'я. 9.00 — ТСН. 9.15 — Фільми режисера А. Шах-малієвої. «Гори, гори ясно...». 11 і 2 серії. 11.30 — Ранкова зоря. 12.30 — «Земля — наш спільний дім». Телефотоконкурс. 12.35 — «Атомна енергетика: ступінь ризику». 14.05 — І Міжнародний конкурс баяністів-акордеоністів у Москві. 15.00 — ТСН. 15.15 — Прем'єра документального публіцистичного фільму «На підступах до Ельдорадо». 16.45 — Концерт. 17.00 — «Театр, де грають діти». Про міжнародний фестиваль дитячих театрів. 18.00 — Міжнародна панорама. 18.45 — «Давай поговоримо...». Концерт. 19.05 — Вперше на екрані ЦТ. Художній фільм «Кроко». 1 і 2 серії. 21.00 — Час. 21.45 — Не люблю — не слухай». Гумористично-розважальна програма. 23.00 — Прем'єра музичного телефільму «Роллінг Стоунз». 0.30 — ТСН. 0.50 — Нічне ТБ. Прем'єра фільму-концерту «Ой там, на горі». 1.20 — «Місце зустрічі змінити не можна». Художній телефільм. 5 серія. 2.45 — «Погляд». Документальний телефільм.

▲ ЦТ (II програма)
8.00 — Гімнастика. 8.15 — Кінопубліцистика союзних республік. Документальний телефільм «Душа, востань, щоб потрудитися...». 8.55 — Колаж. 9.00 — Відеоканал «Співдружність». Презентація програм Тижня культури, Казахського телебачення і телебачення Молдови. 12.30 — Відеоканал «Плюс одинадцять». 15.50 — Хокей. Чемпіонат світу. Збірна Фінляндії — збірна Швеції. 17.30 — «Клуб мандрівників». (З сурдоперекладом). 19.00 — Футбол. Чемпіонат СРСР. «Спартак» (Москва) — «Арабат». 2 тайм. 19.50 — Парламентський вісник Росії. 20.05 — Вечірня назва. 20.20 — «Музичний прогноз». 21.00 — Час. (З сурдоперекладом). 21.45 — Хокей. Чемпіонат світу. Збірна Німеччини — збірна СРСР. 23.45 — «Чужий випадок». Художній телефільм.

Загублений студентський квиток № 701/90, виданий Кіровоградським педагогічним інститутом ім. О. С. Пушкіна на ім'я РУГЛЯКА Сергія Вікторовича, вважати недійсним.

неділя

21 КВІТНЯ

▲ УТ
7.30 — Ритмічна гімнастика. 7.50 — Музичний фільм «Поет, море і натхнення». 8.30 — «У неділю вранці». Інформаційно-музична програма. 9.30 — Новини. 9.45 — Прем'єра художньо-публіцистичного фільму «Поріг». Вступне слово В. Шовкошиного. 11.35 — Камерні твори композиторів ХVIII століття. 11.55 — Документальний фільм «Згадуєш Ілляча». 12.50 — Для дітей. «Нанал «Д». 14.20 — Новини. 14.30 — Село і люди. 15.15 — Ви нам писали. Музична переліпка за листами глядачів. 16.00 — Служба солдатська. 17.00 — «Вірні мультяшники». 18.00 — Телепортарна. 18.45 — Рендама. 19.00 — Актуальна камера. 19.30 — Сьогодні — День радянської науки. Круглий стіл за участю президента АН УРСР Б. Є. Патона. 20.30 — Візит до лікаря. Точковий масаж. 20.45 — На добраніч, діти! 21.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Металіст» — «Пахтакор». 2 тайм. 21.50 — Художній фільм «Поліунон». 22.55 — Вечірній вісник. 23.25 — Нічний телезал. Фільм-вистава «Ой не ходи, Грицю, та й на вечорниці».

▲ ЦТ (I програма)
8.00 — ТСН. 8.15 — Ритмічна гімнастика. 8.45 — Тираж «Спортлото». 9.00 — З ранку раненько. 10.00 — На службі Вітчизні. 11.00 — Ранкова розважальна програма. 11.30 — «Клуб мандрівників». 13.00 — Сільська година. 14.00 — Музичний кіоск. 14.30 — «Веді». 15.00 — ТСН. 15.15 — Нове покоління вибирає — «Екологічний бумеранг». 16.30 — «Недільний концерт». 18.10 — «Уолт Дісней представляє». 19.00 — Мультфільм. 19.15 — Вперше на екрані ЦТ. Художній фільм «Тарзан, людина-мапа». 21.00 — Час. 21.45 — «Брейринг». Чемпіонат клубів «Що? Де? Коли!». 22.20 — Футбольний огляд. 22.50 — Телевізійне знайомство. Сергій Михалков. 0.10 — ТСН. 0.30 — Нічне ТБ. «Європа плюс». 1.30 — «Кидок, або все почалося в суботу». Художній телефільм. 2.35 — Співає Ксенія Георгіаді.

▲ ЦТ (II програма)
8.00 — На зарядку ставай. 8.15 — Концерт академічного хору російської пісні Держтелерадіо СРСР. 9.05 — «Приз глядацьких симпатій». Прем'єра документального телефільму «Школа без номера». 9.20 — «Нові імена в моді». Всесоюзний конкурс молодих модельєрів. 10.20 — Світ, в якому ми живемо. Фільми режисера Ю. Нагібіна. 11.15 — Відеоканал «Плюс одинадцять». 14.45 — Прем'єра науково-популярного фільму «Культурні столиці Європи». (Італія). Фільм 3. «Брюсель». 16.00 — «Планета». Міжнародна програма. 17.00 — Футбол. Чемпіонат СРСР. «Шахтар» — ЦСКА. 18.55 — Колаж. 19.00 — Чемпіонат США з баскетболу серед професіоналів NBA. 20.00 — Вечірня назва. 20.15 — Легка атлетика. Кубок світу з марафонського бігу. 21.00 — Час. (З сурдоперекладом). 21.45 — Авторська телебачення.

Загублений студентський квиток № 209/89, виданий Кіровоградським педагогічним інститутом ім. О. С. Пушкіна на ім'я ВЕРШУТИ Ірини Олександрівни, вважати недійсним.

Загублений студентський квиток № 611, виданий Кіровоградським педагогічним інститутом ім. О. С. Пушкіна на ім'я ЧІРОЧКИ Ольги Анатоліївни, вважати недійсним.

ЕЛИСАВЕТГРАДСКІЕ ОТГОЛОСКИ

РЕТРО,

або КУПОНИ І КАРТКИ ПОКУПЦІВ, ДЕФІЦИТИ ТОВАРІВ ПЕРШОЇ НЕОБХІДНОСТІ І НАЯВНІСТЬ ДОРОГИХ (ЗА «КОМЕРЦІЙНИМИ» ЦІНАМИ) ТОВАРІВ РОЗКОШІ, СПЕКУЛЯЦІЯ І САМОГОНОВАРІННЯ. ОРЕНДА І «СТРИБКИ» ЦІН НА РИНКАХ У ЕЛИСАВЕТГРАДІ ЗИМОЮ 1916—17 РОКІВ (ЗА МАТЕРІАЛАМИ ГАЗЕТ ТОГО ЧАСУ)

«Назначенный на декабрь сахар еще не получен. Вчера городская управа производила проверку остатков сахара в магазинах. К этим остаткам управа присоединяет оставшееся у нея от ноябрьской полочки 454 пуда сахара. Таким образом, только это количество поступить в продажу, пока не получит назначенный сахар на декабрь, что дает возможность удовлетворять население в пределах нормы.»

«Городской управой на торгах закуплено около 60 десятин леса для удовлетворения нужд населения в дровах.»

«Городская управа вчера получила 2 цистерны керосина.»

«Торговый дом Ц. Г. Каминский и С-вья (Большая Перспективная ул., собств. дом, телефон № 67) доводит до сведения почтенных покупателей, что назначается большая предпраздничная продажа остатков и большая партия отложенных товаров, которые будут продаваться по пониженным ценам.»

«В уезде появилась группа агентов (в Новоукраинке, Вознесенске, Ровном і пр. местах), которая приобретает свиней и сало по цене более высокой, чем установлен. Министерством земледелия.»

ОБЪЯВЛЕНИЯ

«До сих пор гор. управой не получен сахар по наряду на ноябрь мес., между тем запас сахара изсяк. Когда именно будет получена новая партия сахара пока не известно.»

«Что касается угля, то ввиду недохвата, выдача его временно прекращена из-за торжественных случаев.»

«Керосин выдается по карточкам по 4 фунта.»

ОБЪЯВЛЕНИЯ

«Продаются 150 индюков и 50 уток, живой вес 10 руб. пуд, в хоз. Н. П. Ивановой — 60 верст от Елисаветграда и 18 верст от станц.»

Кушовка Южн. ж. д. Запросы письменно пч. отд. Братолюбовна, Херсонской губ., имение Котовна.

«Торговый Дом А. М. Шполянского С-вья (Б.-Перспективная уль Базарного пер. Телефон № 118), извещает г. г. покупателей, что с понедельника 28 ноября назначена продажа остатков, а также продолжается продажа с уступкой полученных партий товаров.»

«Тодгсвий Дом «Ц. Г. Каминский и Сыновья» Большая-Перспективная ул. собств. дом, телеф. № 67. Громадный выбор сухонных, шерстяных, шелковых и бумажных дорожек и маркетов. Ковры, гардинный тюль. Лынная палатка и приборы. Скатерти лучших фабрик. Трико и драп для костюмов и пальто русских и заграничных фабрик. Отдел мехов: горностаи, саншль, камчат, бобр, выдра, каракуль, лисы, лиры, хорьки, соболь норки. белиги, скупсы. Продажа в розницу по оптовым ценам.»

«НАРУШЕНИЕ ТАКСЫ. По заявлению секретаря комиссии по борьбе с дороговизной С. В. Флорковского приставом 2-й части был составлен протокол о нарушении таксы владельцем колбасного гастрономического магазина Макаревичем. По заявлению С. В. Флорковского обыкновенная малороссийская колбаса, цена на которую такой установлена в 40 коп. за фунт, в магазине Макаревича продается под именем «краковской» по 1 руб. 20 коп. за фунт. Полицейстер П. О. Глыбовский представил на утверждение губернатора постановление об оштрафовании Макаревича в 50 руб. с заменой арестом при тюрьме на 1 месяц.»

НА БАЗАРЕ

Цены на предметы первой необходимости вновь поднялись, а некоторых совершенно нет. Например фасоль, на которую существует такса, совершенно исчезла. Яйца десятком 90—95 коп., масло — до 2 р. 20 коп. за фунт, молоко 7—8 коп. стакан. Третьего дня была продана партия сытых гусей в 400 штук за 500 руб. Картофеля очень мало, — 6 коп. фунт. Цены на топливо достигли баснословных цен. Появилась в обилии рыба свежая и сушеная. Щука — 22 руб. пуд.

Сегодня, с 10 час. утра, в помещении городской управы будут происходить устные торги на отдачу в аренду 20 помещений на городских рундуках на старом базаре, против лавонь чернобаналейного ряда, для торговли печеным хлебом. Помещения отдаются сроком на один год.»

Борьба с спекуляцией

Прис-тав С. Н. Габурда обнаружил во дворе А. Рабиновича две бочки керосина, 4 бочки нефти и около 300 пуд. угля. Составленный протокол был препровожден на усмотрение полицмейстера П. О. Глыбовского, который представил на утверждение губернатора постановление об оштрафовании Рабиновича за скупку предметов первой необходимости со спекулятивной целью в 300 руб., с заменой 2 мес. тюрьмы...

Роздача карточек

Прієм заявлений об исправлении и дополнении продовольственных карточек будет с 20 февраля продолжаться в городской управе, а не в пассаже Папутина, как ранее предполагалось.

«ИЗ ПИСЬМА В РЕДАКЦИЮ»... Не следовало бы городской управе так издеваться над обывателями, как это она делает. А именно: выдача по карточкам керосина по понедельно, а между тем никогда его на всех не хватает. Так как это происходит не по вине покупателей, то следовало бы на следующую неделю выдавать и по просроченным карточкам; у нас же их отбирают и неизвестно в чью пользу они идут... А. ПАЛЕВИЧ»

ХРОНИКА

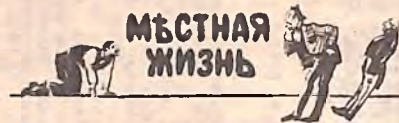
«На ст. Елисаветград прибыло в адрес уполномоченного 6 вагонов сахара-рафинада.»

«В продовольственном магазине завода Эльворти. К Рождественским праздникам заготовлено в большом количестве окорока, колбаса, сало и другие съестные продукты. Получена вторая большая партия галош.»

«Уездной комиссией по борьбе с дороговизной повышена такса на свинину и мясо. Изменение таксы произошло вследствие повышения цен на живой вес скота.»

«УТЕРЯННАЯ КАРТОЧКА. Городской управой опубликовано и разослано по магазинам, продающим сахар, список утерянных карточек. Управа просит задерживать такие и доставлять ей.»

«Продовольственная комиссия постановила продлить выдачу сахара по декабрьским купонам и в первых числах января.»

«ИЗГОТОВЛЕНИЕ КАРТОЧЕК. Статистический отдел городской управы приступает к изготовлению карточек на 1917 г., действие которых начинается с февраля текущего года.»

«ПОДДЕЛКА КАРТОЧЕК. Ввиду появившихся злоупотреблений при получении продуктов по одним только купонам, городская управа в своем обращении к населению сообщает, что отныне отпуску продуктов будет производиться исключительно по карточкам с вручением купонов за соответствующие месяцы.»

«Карточная система. Формы карточек, по которым выдаются городской управой сахар, дрова, керосин, уголь, предполагается сохранить на год, причем будут выдаваться дополнительные купоны. О порядке выдачи купонов будет своевременно объявлено. Интересно отметить, что некоторые городские управы обратились к статистическому отделу при нашей управе с просьбой о присылке переписных ведомостей и форм карточек для ознакомления с ними.»

Підготували директор Держархіву області С. ШЕВЧЕНКО та О. БОСИИ (ілюстрації).

«Молодой коммунар» — информационно-публицистический еженедельник. Учредитель — Кировоградский обком ЛКСМУ (МДС). На украинском языке.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2

Газета виходить щосуботи.

Зам. № 249.

Індес 61103. Тираж 16 500.

Редактор

М. ШВОРАК